

Proiect: *Implementarea și dezvoltarea de sisteme și standarde comune pentru optimizarea proceselor decizionale în domeniul apelor și pădurilor: aplicarea sistemului de politici bazate pe dovezi în Ministerul Apelor și Pădurilor pentru sistematizarea și simplificarea legislației din domeniul apelor și realizarea unor proceduri simplificate pentru reducerea poverii administrative pentru mediul de afaceri în domeniul silviculturii (SIPOCA 395).*

Subactivitatea A 18.2

PROCEDURA PRIVIND APĂRAREA PĂDURILOR ÎMPOTRIVA INCENDIILOR

Responsabil colectiv de lucru – Adrian LORENT

București, 2021

CUPRINS

1. SCOPUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE A PROCEDURII
2. FACTORI CARE IMPUN MĂSURI PRIVIND REALIZAREA PROCEDURII SIMPLIFICATE
 - 2.1. Prevederile din normele tehnice existente care nu mai corespund din punct de vedere științific, tehnic și juridic
 - 2.2. Realitățile de natură organizatorică ale agenților economici din silvicultură
3. CADRUL JURIDIC DE REFERINȚĂ
4. MĂSURI PENTRU SIMPLIFICAREA ȘI OPERATIONALIZAREA PROCEDURII PRIVIND APĂRAREA PĂDURILOR ÎMPOTRIVA INCENDIILOR
5. ABREVIERI ȘI DEFINIȚII
 - 5.1. Abrevieri
 - 5.2. Definiții ale termenilor generali
 - 5.3. Definiții ale termenilor specifici domeniului silvic
6. CONTEXTUL ȘI CAUZELE INCENDIILOR DE PĂDURE ÎN ROMÂNIA
7. TIPURI DE INCENDII ȘI PARTICULARITĂȚILE DE DEZVOLTARE A ACESTORA
8. RESPONSABILITĂȚI ȘI ATRIBUȚII ALE STRUCTURILOR SILVICE ȘI PERSONALULUI SILVIC PE LINIA DE APĂRARE ÎMPOTRIVA INCENDIILOR DE PĂDURE
 - 8.1 Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură
 - 8.2 Roluri și responsabilități ale Gărzilor forestiere privind managementul la incendii de pădure
 - a) Măsuri de prevenire a producerii incendiilor de pădure
 - b) Măsuri de pregătire a resurselor de răspuns pentru intervenția la incendii de pădure
 - c) Măsuri de răspuns la stingerea incendiilor de pădure
 - d) Măsuri de investigare/evaluare post-eveniment
 - e) Măsuri de refacere/reabilitare după producerea incendiului
 - 8.3 Atribuțiile și obligațiile generale ale Ocoalelor Silvice
 - 8.4 Roluri și responsabilități la nivel de Ocol Silvic privind managementul riscului la incendii de pădure
 - a) Măsuri de prevenire a producerii incendiilor de pădure
 - b) Măsuri de pregătire a resurselor de răspuns pentru intervenția la incendii de pădure
 - c) Măsuri de răspuns la stingerea incendiilor de pădure
 - d) Măsuri de investigare/evaluare post-eveniment
 - e) Măsuri de refacere/reabilitare după producerea incendiului
 - 8.5 Obligațiile Cadrelor tehnice
 - 8.6 Roluri și responsabilități la nivelul proprietarilor sau deținătorilor de păduri privind managementul riscului la incendii de pădure
9. PREVENIREA INCENDIILOR ÎN FONDUL FORESTIER
 - 9.1 Măsuri preventive nestructurale pentru prevenirea incendiilor de pădure
 - 9.2 Măsuri preventive structurale
 - 9.2.1 Managementul combustibililor

- 9.2.2 Paza și monitorizarea fondului forestier la incendii de pădure
- 9.2.3 Pregătirea și instruirea personalului silvic la incendii de pădure
 - 9.2.3.1 Exerciții și aplicații tactice
 - 9.2.3.2 Cursuri și instructaje de pregătire
 - 9.2.3.3 Evidența exercițiilor de stingere desfășurate
- 9.2.4 Amenajarea punctelor (rampelor) de alimentare cu apă pentru autospeciale/motopompe
- 9.3 Măsuri de prevenire și stingere a incendiilor în exploatațiile forestiere
- 10. RĂSPUNSUL OPERATIV ÎN CAZUL INCENDIILOR DE PĂDURE
 - 10.1 Fazele incendiilor de pădure
 - 10.2 Observarea, anunțarea, alarmarea și mobilizarea resurselor în funcție de anvergura evenimentului, deplasarea resurselor, recunoașterea și analiza situației
 - 10.3 Stingerea incendiilor de pădure
 - 10.3.1 Forțe de intervenție
 - 10.3.2 Organizarea intervenției
 - 10.4 Cooperarea interinstituțională în realizarea managementului riscului la incendii de pădure
- 11. INSTALAȚII, UTILAJE, ECHIPAMENTE ȘI AMENAJĂRI PENTRU STINGEREA INCENDIILOR
- 12. REGULI ȘI MĂSURI SPECIFICE DE PREVENIRE ȘI STINGERE A INCENDIILOR ÎN UNITĂȚILE SILVICE ȘI ÎN OBIECTIVELE DIN SUBORDINEA ACESTORA
- 13. SIGURANȚA ȘI PRIMUL AJUTOR MEDICAL PE TIMPUL ÎN STINGERII INCENDIILOR DE PĂDURE
- 14. DOCUMENTE DE PREGĂTIRE, EVIDENȚĂ ȘI RAPORTARE
 - 14.1 Documente de pregătire
 - 14.1.1 Planul de apărare la incendii de pădure
 - 14.1.2 Planul de alarmare
 - 14.1.3 Evidența exercițiilor de stingere desfășurate
 - 14.2 Documente de evidență
 - 14.2.1 Tabel cu situația incendiilor de pădure
 - 14.3 Documente de raportare
 - 14.3.1 Raportul de Evaluare a Acțiunilor de Intervenție
 - 14.3.2 Procesul-verbal de intervenție

1. SCOPUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE A PROCEDURII

1.1. Scopul procedurii este de a reglementa organizarea și desfășurarea activităților de apărare împotriva incendiilor de pădure pe teritoriul național.

1.2. Procedura se aplică de către toți administratorii fondului forestier (ocolele silvice de stat și de regim, baze experimentale), de proprietarii de păduri și alte terenuri cu vegetație forestieră (unități administrativ teritoriale, persoane fizice și juridice), precum și de agenți economici care desfășoară activități permanente sau temporare în fondul forestier național.

2. FACTORI CARE IMPUN MĂSURI PRIVIND REALIZAREA PROCEDURII SIMPLIFICATE

Conform ”*Raportului de țară privind evaluarea riscurilor la nivel național*” depus la Comisia Europeană de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență în anul 2016 (IGSU 2016), în România riscul la incendiile forestiere este unul dintre cele mai ridicate din punctul de vedere al probabilității de manifestare deși nivelul impactului este mai redus în comparație cu alte tipuri de riscuri. Evaluarea riscului la incendiu care a stat la baza raportului de țară s-a realizat în cadrul proiectului *Evaluarea Riscurilor de Dezastre la Nivel Național (RO-RISK)*, 2016, coordonat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și finanțat prin Programului Operațional Capacitate Administrativă 2014-2020 (POCA) proiect în care INCDS ”Marin Drăcea” a fost responsabil pentru realizarea unei prime evaluări a riscurilor de incendii de pădure la nivel național.

2.1. Prevederile din normele tehnice existente care nu mai corespund din punct de vedere științific, tehnic și juridic

Normele silvice pentru prevenirea și stingerea incendiilor în fondul forestier cât și Ordinul Nr. 551/1475 din 8 august 2006 nu mai sunt de actualitate, fiind depășite din punct de vedere al conținutului. Legislația și celelalte reglementări specifice riscului de incendiu de pădure sunt foarte stufoase și uneori nesistematice ori depășite de evoluția societății. Astfel, este necesară revizuirea normelor pentru a simplifica semnificativ partea normativă, obligatorie și pentru a elabora un Studiu cu bune practici și recomandări.

Procedura pentru apărarea împotriva incendiilor este necesar să fie adaptată noilor realități de ordin științific, tehnic și juridic, ținând cont de următoarele argumente:

- Actualizarea cu noile prevederi legislative privind managementul riscului de incendiu de pădure (HGR 557/2016 privind managementul tipurilor de risc);
- Armonizarea cu prevederile Codului Silvic actualizat;
- Modificări în modul de arondare și de administrare a suprafețelor ocupate de păduri și vegetație forestieră (unitățile de producție au fost reorganizate și reamenajate ținând cont de proprietar și fără a se ține cont de vechea împărțire, care era în funcție de gruparea teritorială pe bazine/trupuri de pădure, precum și includerea în fondul forestier a suprafețelor ocupate de pășuni împădurite și jnepenișuri);
- Creșterea aportului factorilor de risc la incendii de pădure din afara fondului silvic și a activității antropice în zona limitrofă acestuia;

- Lipsa unui program coerent și aplicat de educație și informare a populației pe categorii de vârstă (de la copii la adulți), privind riscul de incendiu la păduri;
- Schimbarea condițiilor climatice în sensul creșterii frecvenței anilor secetoși cu uscăciune ridicată;
- Intensificarea practicilor de curățire prin ardere a resturilor vegetale din miriști, pășuni, pajiști sau fânețe de pe terenurile limitrofe fondului forestier;
- Lipsa prevederii în legislația națională, a unui indice de alertare pe niveluri de risc de incendiu de pădure similar celor utilizate în cazul fenomenelor meteorologice și hidrologice;
- Necesitatea creșterii rezistenței la foc a arboretelor prin aplicarea de măsuri silvotecnice corespunzătoare;
- Stabilirea unui cadru unitar pentru toate autoritățile responsabile în asigurarea managementului riscului de incendiu la păduri și elaborarea de proceduri comune pentru echipele de intervenție;
- Aplicarea experienței altor state în măsurile organizatorice și de acțiune ale echipelor de intervenție;
- Încurajarea folosirii de tehnologii moderne în activitatea de monitorizare a riscului de incendiu de păduri;
- Necesitatea revizuirii, conform realităților și experienței acumulate, a necesarului de dotare cu mijloace tehnice de stingere a ocoalelor silvice, din punctul de vedere al sortimentelor și al cantităților, precum și a dotării și amplasării punctelor întărite;
- Modernizarea metodelor de intervenție precum și a dotării cu utilaje și echipamente specifice domeniului forestier, ținând cont de nevoile de dotare la standardele și performanțele tehnologice existente pe plan mondial;
- Modernizarea modului de realizare a bazelor de date privind incendiile de pădure, în sensul creșterii nivelului de digitalizare și a implementării tehnologiilor geospațiale, precum și armonizarea acestora cu acordurile și bazele de date naționale și internaționale (IGSU, cadrul de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre, EFFIS);
- Implementarea unui sistem geospațial modern de monitorizare a incendiilor care să permită alertarea și geolocalizarea acestor evenimente într-un timp scurt, precum și sprijinirea operațiunilor de intervenție.

2.2. Realitățile de natură organizatorică ale agenților economici din silvicultură

- Constituirea de noi structuri instituționale responsabile în managementul și gestionarea pădurilor (inclusiv ocoalele silvice de regim) precum și a unor noi structuri teritoriale din subordinea autorității publice centrale pentru silvicultură, cu atribuții în implementarea și controlul aplicării regimului silvic și cinegetic în fondul forestier național și în vegetația forestieră de pe terenurile din afara fondului forestier național (denumite în prezent Gărzi forestiere);
- Schimbarea regimului de proprietate a fondului forestier, în sensul creșterii semnificative a ponderii sectorului privat;
- Evoluția specificului activităților economice din fondul silvic, cum ar fi executarea lucrărilor cu terți (exemplu: exploatare forestiere);
- Schimbarea modului de comercializare a materialului lemnos prin scoaterea acestuia la rampă;
- Concentrarea eforturilor managementul riscului pe partea de prevenire a incendiilor de pădure care sunt axate în prezent aproape exclusiv pe partea de intervenție operațională. Aceasta abordare

reprezintă o modalitate mai eficientă de reducere a costurilor incendiilor de pădure, fiind mai puțin costisitoare decât acțiunile de stingere și de refacere a suprafețelor afectate;

- Necesitatea realizării unei fluidizări a intervenției (inclusiv alegerea traseului cel mai scurt și accesibil personalului și/sau utilajelor), prin implementarea unui sistem geoinformatic în care să fie centralizate hărțile amenajistice în format vectorial și alte date necesare (rețeaua de drumuri, vegetația forestieră, surse de apă, modelul digital al terenului, imaginile aeriene/satelitare etc.) și care să permită consultarea, analiza geospațială și orientarea pe teren, inclusiv de pe dispozitivele mobile, a personalului de intervenție;
- Lipsa unui cadru de colaborare instituțională care să permită schimbul de informații cu alte sectoare implicate în domeniul riscului în general și cel al incendiilor agricole și forestiere în special, o stabilire clară a ierarhiilor și responsabilităților și punerea la punct a unui sistem mai eficient și mai operativ de monitorizare, alarmare, respectiv de intervenție pentru localizarea și stingerea incendiilor;
- Crearea suportului operativ de răspuns în cazul primei intervenții, cerut de legislație, din partea tuturor proprietarilor/administratorilor de păduri prin încheierea de contracte sau convenții cu servicii publice sau operatori economici specializați;
- Necesitatea întreținerii zonelor de protecție adiacente rețelelor de distribuție și transport de medie/înaltă tensiune, căilor de comunicații ferate și rutiere, care traversează pădurile;
- Densitatea insuficientă și starea neadecvată a căilor de acces din fondul silvic, care fac dificilă deplasarea resurselor de intervenție terestră și organizarea răspunsului operativ.

3. CADRUL JURIDIC DE REFERINȚĂ

La nivelul Uniunii Europene cea mai importantă reglementare în domeniul managementului situațiilor de urgență este Decizia nr.1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii prin care se reglementează cooperarea dintre Uniune și statele membre și facilitează coordonarea în domeniul protecției civile în vederea îmbunătățirii eficienței sistemelor de prevenire, pregătire și răspuns la dezastre naturale și provocate de om, precum și Decizia de punere în aplicare a Comisiei nr.2014/262/UE de stabilire a normelor de punere în aplicare a Deciziei nr. 1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind un mecanism de protecție civilă al Uniunii și de abrogare a Deciziilor 2004/277/CE, Euratom și 2007/606/CE, Euratom ale Comisiei.

În România, managementul situațiilor de urgență este asigurat prin acte normative prin care se reglementează acest domeniu (organizarea Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, instituții și organisme cu atribuții în domeniu, repartizarea tipurilor de risc, regulamente pentru gestionarea tipurilor de risc, respectiv ordine ale miniștrilor de resort).

Principalele acte normative de referință în domeniu sunt:

1. Decizia nr.1313/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind mecanismul de protecție civilă al Uniunii
2. Legea nr. 46/2008 Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare
3. Legea nr. 307 din 12 iulie 2006 privind apărarea împotriva incendiilor, actualizată
4. Lege nr. 481 din 8 noiembrie 2004 (*republicată*) privind protecția civilă, actualizată

5. Ordonanța de Urgență nr. 21 din 15 aprilie 2004 (*actualizată*) privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență
6. Ordonanța de Urgență nr. 77 din 2021 privind înființarea Gărzii Forestiere Naționale
7. Hotărârea nr. 557 din 26.08.2016 privind managementul tipurilor de risc
8. Hotărâre nr. 1.491 din 9 septembrie 2004 prin care se aprobă Regulamentul-cadru privind structura organizatorică, atribuțiile, funcționarea și dotarea comitetelor și centrelor operative pentru situații de urgență
9. HGR nr. 762 din 16 iulie 2008 pentru aprobarea Strategiei naționale de prevenire a situațiilor de urgență
10. HGR 743 din 2015 privind organizarea și funcționarea Gărzilor forestiere
11. ORDIN COMUN nr. 551/1475 din 8 august 2006 pentru aprobarea Regulamentului privind monitorizarea și gestionarea riscurilor cauzate de căderile de grindină și secetă severă, a Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență în domeniul fitosanitar - invazii ale agenților de dăunare și contaminarea culturilor agricole cu produse de uz fitosanitar și a Regulamentului privind gestionarea situațiilor de urgență ca urmare a incendiilor de pădure
12. ORDIN MIRA nr. 163 din 28 februarie 2007 pentru aprobarea Normelor generale de apărare împotriva incendiilor
13. ORDIN nr. 456 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Gărzilor forestiere
14. Ordin nr. 2579.09.07 din 2012 pentru aprobarea fluxului informațional-decizional de avertizare-alarmare în cazul producerii unor situații de urgență generate de riscurile specifice Ministerului Mediului și Pădurilor
15. Concepția Națională de răspuns în cazul incendiilor de pădure (Ministerul Afacerilor Interne, 2018)
16. Planul Național de Management al Riscurilor la Dezastre, Comitetul Național pentru Situații de Urgență, 2020.

4. MĂSURI PENTRU SIMPLIFICAREA ȘI OPERAȚIONALIZAREA PROCEDURII PRIVIND APĂRAREA PĂDURILOR ÎMPOTRIVA INCENDIILOR

Noua procedură răspunde următoarelor deziderate:

- a) Realizarea unei structuri cadru privind apărarea pădurilor împotriva incendiilor, adaptată la noile cerințe și viziuni pe linia managementului situațiilor de urgență;
- b) Identificarea măsurilor preventive structurale și nestructurale care să permită reducerea riscului de incendiu la păduri;
- c) Identificarea nevoilor de pregătire și instruire a personalului din domeniul silvic pe linia gestionării situațiilor de urgență;

- d) Identificarea gradului minimal de dotare cu tehnică și accesorii pentru intervenția la incendiile de pădure, la nivel de ocol silvic;
- e) Identificarea de utilaje, tehnici și tehnologii noi pentru stingerea incendiilor de pădure:
- ✓ Rezervoare mobile de mare capacitate pentru intervenția aeriană,
 - ✓ Releu de motopompe cu rezervoare portabile de capacitate mică/medie,
 - ✓ Unelte manuale multifuncționale și saci stingători individuali,
 - ✓ Echipamente de protecție individuală pentru intervenția la incendii forestiere.
 - ✓ Unelte mecanice portabile (suflante și pulverizatoare cu substanțe ignifuge),
- f) Introducerea tehnologiilor GIS și teledetecție la realizarea hărților, accesibilizarea acestora pentru toți actorii implicați;
- g) Exemplificarea și descrierea tipurilor de incendii de pădure, a modului de manifestare și a procedurilor de stingere a acestora;
- h) Stabilirea responsabilităților privind managementul și gestionarea acestui tip de risc, potrivit competențelor;
- i) Stabilirea modalităților de monitorizare a fondului forestier și de alertare, în vederea reducerii riscului de incendiu la păduri, prin introducerea de tehnologii noi;
- j) Acțiunea coordonată a echipelor de intervenție, atât pe plan local, cât și național și internațional pentru stingerea incendiilor de pădure
- k) Stabilirea legăturilor de cooperare și a ierarhiilor de comandă, înainte și pe timpul producerii situațiilor de urgență generate de riscul de incendiu la păduri între structurile responsabile, indiferent de domeniu sau forma de proprietate;
- l) Stabilirea și standardizarea documentelor de organizare a intervenției, de evidență și de raportare a incendiilor de pădure;
- m) Identificarea și punctarea mai accentuată a factorilor riscului de incendiu la păduri (triunghiul de foc, managementul combustibililor).

5. ABREVIERI ȘI DEFINIȚII

5.1. Abrevieri

CE - Comisia Europeană

EFFIS - *European Forest Fire Information System* - Sistemul Informational European pentru Incendii Forestiere

GIS - Geographical Informational System/Sistem Informatic Geografic

ICAS – Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice (actual INCDS)

IFN - Inventarul Forestier Național

IGSU - Inspectoratul General pentru Situații de Urgență

CON / S.Th.P.C.N.S.U. – Centrul Operativ Național / Secretariatul Tehnic Permanent al Comitetului Național pentru Situații de Urgență

CNSU – Comitetul Național pentru Situații de Urgență

MAI / CMSU – Ministerul Afacerilor Interne / Comitetul Ministerial pentru Situații de Urgență

MAI / DGMO / CNCAOP – Ministerul Afacerilor Interne / Direcția Generală de Management Operațional / Centrul Național de Conducere a Acțiunilor de Ordine Publică
CNCCI. – Centrul Național de Conducere și Coordonare a Intervenției
USISU – Unitatea Specială de Intervenție în Situații de Urgență
ISU / COJ – Inspectorat pentru Situații de Urgență / Centrul Operativ Județean
ISUBIF / COBIF – Inspectoratul pentru Situații de Urgență “Dealul Spirii” București-Ilfov
CJSU – Comitetul Județean pentru Situații de Urgență
CJCCI – Centrul Județean de Conducere și Coordonare a Intervenției
CLSU – Comitetul Local pentru Situații de Urgență
SPSU – Serviciu Privat pentru Situații de Urgență
SVSU – Serviciul Voluntar pentru Situații de Urgență
GM – Garda de Mediu
GF – Garda Forestieră
OS - Ocol Silvic
DS - Direcție Silvică
MAI – Ministerul Afacerilor Interne
MApN- Ministerul Apărării Naționale
UAT – Unitate administrativ teritorială
MMAP- Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor
INCDS - Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură „Marin-Drăcea”
OS – Ocol Silvic
POCA - Programul Operațional Capacitate Administrativă
PSI – Prevenirea și stingerea incendiilor
RNP – Regia Națională a Pădurilor ROMSILVA
WEBGIS - Serviciile care se referă la posibilitatea de a vizualiza, căuta, eventual edita etc. baze de date geospațiale (hărți digitale) prin Internet cu ajutorul unei interfețe specializate

5.2. Definiții ale termenilor generali

Bandă izolatoare - bandă creată în fața frontului flăcării sau preventiv la perimetrul pădurii sau a parchetelor de exploatare, prin îndepărtarea materialului combustibil.

Bandă mineralizată - bandă creată în fața frontului flăcării sau preventiv la perimetrul pădurii sau a parchetelor de exploatare, prin îndepărtarea în totalitate a materialului combustibil, inclusiv vegetația ierboasă, până la obținerea stratului mineral de pământ sau piatră.

Combustibilitate - reprezintă o proprietate a unor materiale de a arde în contact cu oxigenul din aer.

Conducție - formă de transmitere a căldurii între două corpuri cu temperaturi diferite, prin contact direct, fără transfer de substanță.

Contrafoc - metodă de stingere a incendiilor de pădure, care se bazează pe autostingerea incendiului prin crearea efectului de coș. În acest sens, în funcție de configurația terenului, viteza de propagare a incendiului și estimarea evoluției parametrilor meteorologici, se inițiază un incendiu de pădure în fața frontului incendiului existent, pe direcția principală de propagare a acestuia. Curenții ascendenți și Energia termică degajată de incendiul inițial vor determina atragerea curenților și produselor de ardere generate de incendiul inițiat intenționat, unindu-se într-un curent ascendent unic, asemenea unui coș de fum. Această metodă de stingere trebuie aleasă cu mare atenție, analizându-se toți factorii perturbatori și numai dacă sunt excluse celelalte posibilități de stingere clasică a incendiului. Ca risc în utilizarea

acestei metode de stingere: a) Surprinderea personalului între cele două fronturi de foc; b) neaprecierea corectă a distanței dintre cele două fronturi cu consecințe în nerealizarea filonului unic de gaze și aer cald de la cele două incendii și implicit mărirea suprafeței incendiate și scăparea de sub control a focului.

Convecție - formă de transmitere a căldurii prin intermediul mișcării ascendente a unui fluid, în cazul incendiului, prin intermediul gazelor de ardere, a aerului cald.

Dezvoltare/propagare - mărirea progresivă a suprafeței incendiate și a frontului flăcării, precum și a intensității arderii. Aici se cuprinde inclusiv dezvoltarea incendiului „prin salturi”, adică propagarea acestuia în trupuri de pădure care nu se află în contact direct cu frontul flăcării, cu ajutorul materialelor arzânde purtate de curenții de aer.

Grupa operativă - este organul de management ce-și desfășoară activitatea în sprijinul comandantului intervenției, definită potrivit Legii 481 / 2004 privind Protecție civilă. Se constituie, prin ordin al prefectului, din personal cu putere de decizie și specialiști ai serviciilor de urgență ale autorităților publice, ai agenților economici și instituțiilor implicate în gestionarea situației de urgență.

Hazard - este un proces sau fenomen periculos, substanță, activitate umană sau situație care poate cauza pierderea de vieți omenești, răni sau genera alt impact asupra sănătății, daune aduse proprietăților, pierderi ale mijloacelor de trai și serviciilor, perturbări sociale și economice sau daune asupra mediului. Hazardul poate fi clasificat, în funcție de origine, în două tipuri: hazard natural (proces sau fenomen natural) și hazard antropoc (proces sau fenomen provocat de om).

Incendii controlate (engleză - *managed wildfires*) – sunt acele incendii care sunt lăsate să ardă în mod natural și care nu sunt stinse de către forțele de intervenție decât în anumite condiții specifice (de ex. punerea în pericol a așezămintelor umane)

Incendierea controlată (engleză - *prescribed burning* sau *prescribed fire*) este o metodă de inițiere a unor arderi dirijate a suprafețelor acoperite de vegetație în condiții meteorologice favorabile cu scopul reducerii riscului producerii unor incendii pe scară largă, prin arderea combustibililor de suprafață și a vegetației de sub coronament din păduri pentru reducerea încărcăturii de combustibil și diminuarea astfel a pericolului de incendiu, pregătirea terenului pentru replantare, managementul habitatului speciilor de vânat, combaterea buruienilor, insectelor și a factorilor patogeni și, în unele situații, pentru conservarea biodiversității.

Incendii de coronament - sunt incendiile care se manifestă la nivelul coroanei arborilor, produc mari pagube materiale și necesită refacerea arboretului, iar viteza de dezvoltare a frontului flăcării poate depăși 25 km/h. Incendiile de coronament au loc îndeosebi în pădurile de rășinoase, dezvoltarea lor fiind mult favorizată de conținutul de rășini specifice din învelișul foliar al arborilor, dar și în regenerările naturale și plantații, datorită distanței mici între coronament și sol. Incendiul se transmite de la arbore la arbore, cu viteze care depind atât de viteza vântului, cât și de orografia terenului pe care este situată pădurea respectivă. Incendiul de coronament în plină dezvoltare are forma unui zid de foc care înaintază pe deasupra pădurii sub forma unui val uriaș.

Incendii de doborâturi - sunt incendiile care pot apărea în pădurile unde, pe suprafețe mari, arborii au fost culcați la pământ de furtuni puternice sau alunecări de teren. De asemenea, pot apărea în zonele de exploatare de pe care nu a fost scos materialul lemnos. Un incendiu într-o zonă cu arbori doborâți are aspectul unui rug uriaș, arborii fiind bine prinși unii de alții prin coroanele respective. De aceea intervenția într-un asemenea caz este dificilă și de durată.

Incendii de litieră - sunt incendiile care cuprind resturile organice de la suprafața solului (frunze și ramuri uscate), litieră, orizontul organic al solului și vegetația existentă de mici dimensiuni: pătură

erbacee, arbuști, mușchi, licheni și partea inferioară a arborilor. Înălțimea flăcării poate atinge 3m, iar viteza de dezvoltare a frontului flăcării poate depăși 1km/h.

Incendii de resturi de exploatare - sunt incendiile ce apar în parchetele exploatate, după ce a fost scos lemnul cu valoare economică, dar care nu au fost curățate de părțile mai mari sau mai mici ale arborilor, a căror scoatere nu a mai prezentat interes.

Incendii de subteran sau sub pătura de frunziș - sunt incendiile care izbucnesc în special în pădurile în care s-au efectuat exploatare forestiere și există rădăcini putrede, care ard în interiorul solului. Incendiul are o formă de manifestare neregulată, în funcție de crăpăturile din sol și de obstacolele pe care le întâlnește în cale. Se manifestă prin degajări mari de fum, au durată mare de timp, arderea este, de regulă, fără flacără, dezvoltă focare multiple, prezintă dificultăți la stingere datorate traseului necunoscut al rădăcinilor arborilor și al arderii ce are loc la adâncimi de circa 1,0 - 1,5 metri. Poate fi identificat prin urmele termice transmise la suprafața solului. Viteza incendiului subteran este mică și rar ajunge la 1 km în 24 de ore, dar prezintă o mare probabilitate de reizbucnire.

Incendii mixte - sunt incendiile care se manifestă în fondul forestier, cu trecere dintr-un tip în altul, pe minim două tipuri simultan: (litieră / subteran, litieră/resturi de exploatare, litieră/coronament, litieră/doborâturi), pe trei tipuri simultan sau chiar sub toate formele.

Incendiu – ardere autoîntreținută, care se desfășoară fără control în timp și spațiu, care produce pierderi de vieți omenești și/sau pagube materiale și care necesită o intervenție organizată în scopul întreruperii procesului de ardere;

Incendiu de pădure (sau incendiu forestier) – ardere necontrolată, autoîntreținută, care se desfășoară într-o zonă cu vegetație forestieră (păduri, doborâturi, resturi de exploatare, perdele forestiere de protecție, pășuni împădurite și tufărișuri), indiferent de suprafața afectată

Inițierea incendiului - faza în care intră în contact în același timp și spațiu materialul combustibil, cu oxigenul din aer și cu sursa de aprindere și începe dezvoltarea necontrolată a arderii.

Investigare/evaluare post-eveniment - ansamblul acțiunilor desfășurate de autoritățile responsabile pentru stabilirea și cuantificarea efectelor, cauzelor și circumstanțelor care au determinat producerea situației de urgență sau evenimente asociate acestora;

Lichidare - momentul în care nu mai există front de flacără, iar materialele combustibile care au fost cuprinse de foc au fost stinse în totalitate. A fost eliminată posibilitatea continuării incendiului pe căi ascunse.

Localizare - momentul în care incendiul atinge maximul de pierderi și distrugerii: suprafață, front, intensitate.

Managementul combustibililor (engleză - *fuel management*) - este fundamentat pe baza principalilor factori care influențează manifestarea și extinderea unui incendiu (topografia terenului, condițiile meteorologice și combustibilul existent) și acordă o atenție deosebită măsurilor preventive de gospodărire adecvată a pădurilor, cuprinzând crearea de discontinuități ale vegetației pe orizontală (linii deschise pentru intervenții și limitarea extinderii incendiilor, reducerea densității arboretelor suprapopulate) și pe verticală (controlul densității și înălțimii subarboretului). Scopul managementului combustibililor este de a controla sau modifica manifestarea incendiilor de pădure prin izolarea, modificarea sau convertirea combustibilului din ecosistemele forestiere, în sensul reducerii indicelui de combustibilitate și a extinderii potențiale a incendiilor.

Managementul riscului – activitatea de aplicare sistematică a politicilor, procedurilor și practicilor de management a activităților de comunicare, consultare, stabilire a contextului, precum și evaluare, tratare, monitorizare și reevaluare a riscului.

Monitorizarea situației de urgență - proces de supraveghere necesar evaluării sistematice a dinamicii parametrilor situației create, cunoașterii tipului, amplitudinii și intensității evenimentului, evoluției și implicațiilor sociale ale acestuia, precum și a modului de îndeplinire a măsurilor dispuse pentru gestionarea situației de urgență (conform OUG 21/2004 privind managementul situațiilor de urgență).

Pregătire - ansamblul de măsuri și acțiuni prealabile, subsumate activităților de prevenire și răspuns, cu caracter permanent, desfășurate de autoritățile responsabile;

Prevenire - ansamblul acțiunilor desfășurate de autoritățile responsabile, care vizează identificarea, evaluarea și reducerea riscurilor de producere a situațiilor de urgență, în scopul protejării vieții, mediului și bunurilor împotriva efectelor negative ale acestora.

Probabilitate - posibilitatea ca un hazard să se producă într-un orizont de timp prestabilit, luând în considerare informațiile disponibile.

Punct de comandă înaintat / punctul operativ avansat - este organul de management ce-și desfășoară activitatea în sprijinul comandantului intervenției, definit potrivit Legii 481 / 2004 privind Protecție civilă. Punctul operativ avansat este mobil și se asigură de către serviciul de urgență profesionist (inspectoratul pentru situații de urgență) printr-o autospecială echipată și încadrată corespunzător. În funcție de amplasamentul față de zona afectată, rolul punctului operativ poate fi preluat de centrul operațional. Componentă: ofițeri ISU și ingineri silvici, după caz.

Radiație - formă de transmitere a căldurii prin intermediul undelor electromagnetice emise de un corp cald, în toate direcțiile, fără a fi contact direct între ele.

Răspuns - ansamblul acțiunilor desfășurate de autoritățile responsabile pentru planificarea, organizarea, coordonarea și conducerea operațională a capacităților implicate în acțiunile de intervenție operativă pentru limitarea și înlăturarea efectelor negative ale situației de urgență, până la restabilirea stării provizorii de normalitate.

Refacere/reabilitare - ansamblul măsurilor și acțiunilor planificate, prioritizate și desfășurate ca urmare a procesului de investigare/evaluare post-eveniment pentru restabilirea stării de normalitate.

Regresie - faza după localizarea incendiului, când se înregistrează faze ireversibile de reducere a frontului flăcării și a masei combustibile cuprinse de foc.

Risc - estimarea matematică a probabilității producerii de pierderi umane, daune materiale și daune de mediu, daune sociale și psihologice, pe o perioadă de referință, respectiv viitoare și într-o zonă dată, pentru un anumit tip de eveniment de risc. Riscul este definit ca produs între probabilitatea de producere a dezastrului și impactul acestuia.

Zona de interferență între mediul natural și cel construit (ZINC) (în engleză *wildland-urban interface* - *WUI*). Este definită ca zona în care construcțiile, în special cele rezidențiale, se află în interiorul sau în apropierea vegetației inflamabile și este zona în care incendiile de vegetație prezintă cel mai mare risc pentru oameni. În ZINC ariile construite se întâlnesc și interacționează cu terenurile naturale, aici fiind incluse marginile orașelor mari și ale comunităților mici, zonele în care casele și alte structuri sunt amestecate cu păduri și terenuri cu utilizări agricole, precum și insule de terenuri neconstruite din zonele urbane, zone în care structuri industriale se întâlnesc sau sunt dispersate în zone acoperite de vegetație (de exemplu, centrale electrice, sonde petroliere, servicii de stocare GPL sau conducte de gaze) sau zona în care infrastructura importantă se întâlnește sau este dispersată în vegetația zonelor naturale (de exemplu, drumuri, căi ferate sau linii electrice).

5.3. Definiții ale termenilor specifici domeniului silvic

Exploatarea masei lemnoase - complexul de activități ce implică recoltarea de arbori din pădure, indiferent de natura produselor (principale, secundare, accidentale, igienă).

Perdele forestiere de protecție - formațiunile cu vegetație forestieră, amplasate la o anumită distanță unele față de altele sau față de un obiectiv cu scopul de a-l proteja împotriva efectelor unor factori dăunători și/sau pentru ameliorarea climatică, economică și estetică-sanitară a terenurilor.

Regim silvic - sistemul unitar de norme tehnice silvice, economice și juridice privind amenajarea, cultura, exploatarea, protecția și paza fondului forestier, în scopul asigurării gestionării durabile.

Reîmpădurire – instalarea vegetației forestiere pe terenuri unde a existat anterior dar de pe care a fost înlăturată din diferite cauze.

Semințis – arbori tineri proveniți din sămânță, care se dezvoltă sub plafonul superior al arboretului.

Servicii silvice - totalitatea activităților cu caracter tehnic, economic și juridic desfășurate de ocoalele silvice, de structurile de rang superior sau de Regia Națională a Pădurilor Romsilva în scopul asigurării gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea regimului silvic, exceptând valorificarea masei lemnoase.

Subarboret – totalitatea vegetației arbustive dintr-un arboret.

Terenuri degradate - terenurile care prin eroziune, poluare sau acțiunea distructivă a unor factori antropici și-au pierdut definitiv capacitatea de producție agricolă, dar pot fi ameliorate prin împădurire.

Tratamente - tăierile de produse principale (tăieri definitive a unui arboret bătrân existent) sunt operațiuni culturale care se fac în general cu regenerare naturală și cu perioadă lungă de regenerare.

Unitate amenajistică – reprezintă unitatea teritorială elementară pentru studiul arboretelor și pentru planificarea și executarea lucrărilor silvice, și este constituită din subparcela sau parcela nedivizată în subparcele.

Unitate de Producție și/sau protecție forestieră - suprafață de fond forestier pentru care se elaborează un amenajament silvic.

Vegetație forestieră din afara fondului forestier național - vegetația forestieră situată pe terenuri din afara fondului forestier național, care nu îndeplinește unul sau mai multe criterii de definire a pădurii, fiind alcătuită din următoarele categorii: plantațiile cu specii forestiere de pe terenuri agricole; vegetația forestieră de pe pășuni cu consistența mai mică de 0,4; fânețele împădurite; plantațiile cu specii forestiere și arborii din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare; arborii situați de-a lungul cursurilor de apă și canalelor; zonele verzi din intravilan, altele decât cele definite ca păduri; parcurile dendrologice și arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri; aliniamentele de arbori situate de-a lungul căilor de transport și comunicație.

6. CONTEXTUL ȘI CAUZELE INCENDIILOR DE PĂDURE ÎN ROMÂNIA

Incendiile de pădure sunt fenomene complexe influențate de factori climatici și meteorologici favorizanți (temperatura și umiditatea aerului, cantitatea de precipitații, direcția și intensitatea vântului),

cantitatea și inflamabilitatea combustibilului (litieră și lemn) și condiționate de probabilitatea unor evenimente declanșatoare de origine antropică (accidente, neglijență, acte premeditate sau iredponsabile) sau naturală (trăsnet, vulcanism, autoaprindere etc.) (Lorenț et al. 2018).

Este necesar ca administratorii de terenuri, precum și personalul cu atribuții în stingerea incendiilor să ia în considerare hazardul potențial la incendii de pădure, cu scopul de a identifica amenințările în cazul incendiilor locale de vegetație, de a evalua riscurile în cadrul comunităților, de a educa și motiva proprietarii privați, de a crește implicarea comunității referitor la conștientizarea și pregătirea privind riscul de incendiu, de a ajuta administratorii de terenuri și liderii politici în luarea deciziilor corespunzătoare în ceea ce privește gestionarea terenurilor, precum și a zonelor predispuse incendiilor și de a ajuta forțele locale de protecție împotriva incendiilor în planificarea acțiunilor precursore intervențiilor.

Analiza incendiilor de pădure înregistrate în perioada 2006-2020 a reliefat faptul că majoritatea incendiilor au fost cauzate de factori antropici care constituie sursa de aprindere la mai mult de 95% din incendiile produse, o valoare care este în acord cu situația constatată la nivel european. Cauzele cele mai frecvente sunt reprezentate de arderea miriștilor și managementul vegetației (arderii de întreținere și curățare a pajiștilor, pășunilor și fânețelor) care conduc la propagarea unora dintre incendii în fondul forestier. Cu privire la perioada producerii incendiilor de pădure, s-a constatat că majoritatea sunt consemnate în sezonul de primăvară (cca. 53%), cea mai vulnerabilă perioadă fiind reprezentată de lunile martie și aprilie, urmat de sezoanele de vară (26%), toamnă (16%) și iarnă (5%). Distribuția spațială și temporală a incendiilor de pădure arată că majoritatea incendiilor sunt provocate în timpul sezonului de primăvară, pe fondul unei perioade de uscăciune din perioada martie-aprilie, în intervalul de timp cuprins între topirea stratului de zăpadă și ploile de primăvară din lunile mai-iunie, precum și în perioadele de uscăciune/secetă din august-octombrie. Maximum de producere a incendiilor de pădure coincide cu desfășurarea practicilor de ardere a resturilor vegetale pentru "curățirea" terenurilor, prilej cu care unele incendii necontrolate se extind și în fondul forestier.

Conform "Raportului de țară privind evaluarea riscurilor la nivel național" depus la Comisia Europeană de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență în anul 2016 (IGSU 2016), în România riscul la incendiile forestiere este unul dintre cele mai ridicate din punctul de vedere al probabilității de manifestare dar nivelul impactului este destul de redus în comparație cu alte tipuri de riscuri. Însă, analizată pădurea în interdependența ei cu mediul, cu viața economico-socială, cu dezvoltarea durabilă a societății, atunci se poate aprecia cu justețe că un incendiu de pădure are un impact major asupra dezvoltării societății umane. În cadrul Proiectului RO-RISK desfășurat în 2016, a fost elaborată harta de hazard la incendiile de pădure care evidențiază zonele cu frecvență de apariție ridicată a incendiilor de pădure, respectiv județele Gorj, Mehedinți, Caraș Severin și Alba. Această hartă se regăsește în Planșa 1, atașată la Procedură.

Raportarea cauzelor incendiilor de pădure trebuie realizată în mod unitar de către structurile silvice, pe baza unei scheme de clasificare standardizate. Considerăm imperios necesar preluarea în practica curentă a schemei de clasificare (EFFIS - European Forest Fire Information System), Sistemul Informațional European pentru Incendii Forestiere. Aceasta este o schemă de clasificare armonizată și agreată de către toate statele membre UE. Schema de clasificare EFFIS a incendiilor de pădure este prezentată în *Anexa 1*.

7. TIPURI DE INCENDII ȘI PARTICULARITĂȚILE DE DEZVOLTARE A ACESTORA

În evoluția lor, incendiile de pădure cunosc mai multe faze: inițiere, dezvoltare, localizare și regresie, respectiv lichidare. Dat fiind faptul că aceste incendii se dezvoltă în spațiu deschis, beneficiind de un aport nelimitat de oxigen și fiind sub influența directă a factorilor meteorologici, manifestarea acestora se face sub forme diverse, cu particularizări specifice. Astfel sunt identificate incendiile de: litieră, coronament, subteran, doborâturi, resturi de exploatare și mixte.

Tipurile de incendii, manifestarea și caracteristicile sunt prezentate în formă sintetică în *Anexa 2 Tipuri de incendii: definiție, manifestare, caracteristici*.

8. RESPONSABILITĂȚI ȘI ATRIBUȚII ALE STRUCTURILOR SILVICE ȘI PERSONALULUI SILVIC PE LINIA DE APĂRARE ÎMPOTRIVA INCENDIILOR DE PĂDURE

8.1 Autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură are următoarele obligații principale în activitatea de apărare împotriva incendiilor de pădure:

- Emite/modifică, cu avizul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, norme și reglementări tehnice de apărare împotriva incendiilor, specifice domeniului său de activitate;
- Stabilește, potrivit dispozițiilor legale, responsabilități și modul de organizare privind apărarea împotriva incendiilor de pădure pentru aparatul propriu și unitățile din subordine;
- Elaborează Regulamentul de gestionare a riscului de incendiu și alte documente conexe;
- Îndrumă, controlează și analizează, cu sprijinul Gărzilor forestiere, respectarea normelor și reglementărilor tehnice;
- Stabilește, pe baza metodologiei elaborate de Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, metode și proceduri pentru identificarea, evaluarea și controlul riscurilor de incendiu, specifice domeniului de competență;
- Organizează și gestionează bazele de date privind riscul de incendiu și evenimentele specifice înregistrate;
- Stabilește, împreună cu Ministerul Educației Naționale și Ministerul Afacerilor Interne prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, în domeniul lor de competență, temele și activitățile practic-aplicative și de educație privind apărarea împotriva incendiilor de pădure, care se includ în programele pentru toate formele de învățământ, în planurile activităților extrașcolare;
- Stabilește împreună cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Afacerilor Interne prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență programele de instruire și educație preventivă a adulților privind riscul de incendiu la păduri și protecția pe timpul situațiilor de urgență produse de acest tip de risc.
- Cooperează cu organisme de profil pe plan internațional, pe baza convențiilor la care statul român este parte, în domeniul apărării împotriva incendiilor de pădure;
- Îndeplinește oricare alte atribuții prevăzute de lege privind apărarea împotriva incendiilor.

8.2 Roluri și responsabilități ale Gărzilor forestiere privind managementul la incendii de pădure

Aceste roluri și atribuții sunt elaborate în conformitate cu OUG 77/2021 privind înființarea Gărzii Forestiere Naționale (HGR 743 din 2015 privind organizarea și funcționarea Gărzilor forestiere)

precum și cu Ordinul Nr. 456 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Gărzilor forestiere.

a) Măsuri de prevenire a producerii incendiilor de pădure

- Îndeplinește rolul de autoritate de stat privind apărarea împotriva incendiilor de pădure din zona de competență;
- Îndrumă, controlează și analizează respectarea normelor și reglementărilor tehnice pentru apărarea pădurilor împotriva incendiilor în zona de competență;
- Elaborează strategii educațional-preventive a tuturor categoriilor de populație, cu accent pe segmentul școlar;
- Realizează mesaje educative, pe categorii de vârstă, ce vor fi diseminate către populație prin: mass-media, panouri publicitare, afișe, pliante cu tematică preventivă în fondul forestier;
- Acordă sprijin și asistență tehnică de specialitate pentru înlăturarea unor stări de pericol sau pentru soluționarea unor probleme deosebite din domeniul prevenirii și stingerii incendiilor survenite în cadrul ocoalelor silvice;
- Solicită executarea de acțiuni de monitorizare terestră sau cu alte mijloacele tehnice din dotare în fondul forestier de către structurile silvice și celelalte structuri abilitate, în scopul prevenirii incendiilor de pădure în perioadele din an cu risc crescut la incendii, inclusiv cu drone;
- Verifică modul în care se realizează monitorizarea riscului de incendiu la păduri la ocoalele din zona de competență;
- Verifică modul în care au fost implementate măsurile de prevenire și stingere a incendiilor stabilite la nivelul ocoalelor silvice, și care urmează a fi respectate și aplicate de către angajații operatorilor economici, culegătorii de fructe, apicultori, paznicii pastorali și alte persoane ce desfășoară activități sezoniere în apropierea zonelor împădurite sau în fondul forestier;
- Asigură identificarea și evaluarea riscurilor de incendiu în pădurile din fondul forestier aflate în proprietatea altor deținători decât al statului, precum și în alte terenuri acoperite cu vegetație forestieră, din zona de competență;
- Verifică includerea în contractele de administrare/prestări de servicii a prevederilor privind apărarea pădurilor împotriva incendiilor;
- Facilitează realizarea unor convenții între IGSU și structurile teritoriale de control ale autorității publice centrale pentru mediu (Garda de Mediu) pentru a realiza acțiuni comune de informare preventivă în rândul turiștilor ce campează în locurile special destinate limitrof fondului silvic;
- Facilitează realizarea unor convenții între IGSU, Garda de Mediu și APIA pentru a realiza acțiuni comune de informare preventivă în rândul fermierilor care dețin/administrează terenuri limitrofe fondului silvic;
- Realizează analize și popularizează statistici privind incendiile produse în fondul forestier și limitrof acestuia, cu accent pe cauze și vulnerabilități;
- Aduce la cunoștința populației obligațiile privind prevenirea și stingerea incendiilor de pădure;
- Participă la organizarea și desfășurarea în ocoalele silvice activității de educare pentru prevenirea incendiilor și la instruirea personalului încadrat în muncă;
- Participă la acțiunile de prevenire și stingere a incendiilor (controale, cursuri, instructaje, schimburi de experiență, consfătuiri, analize etc.), organizate de inspectoratele județene pentru situații de urgență sau de către alte organe împuternicite prin lege, și face propuneri pentru organizarea unor astfel de acțiuni;
- Urmărește realizarea sau procurarea mijloacelor și materialelor necesare desfășurării activității instructiv-educative pentru prevenirea incendiilor, difuzarea lor la ocoalele silvice;

- Promovează convenții de colaborare cu unitățile școlare pentru a realiza o prezentă activă a personalului silvic în rândul elevilor, pe tematică de prevenire adaptată categoriilor de vârstă corespunzător grupurilor țintă.

b) Măsuri de pregătire a resurselor de răspuns pentru intervenția la incendii de pădure

- Stabilește de comun acord cu administratorii și proprietarii de păduri numărul punctelor întărite, locurile de amplasare a acestora la nivelul județelor din competență și modul de organizare a dotării cu mijloace tehnice specifice de prevenire și stingere a incendiilor;
- Organizează periodic, la nivel zonal, împreună cu ISU, exerciții de intervenție pentru stingerea incendiilor de pădure și elaborează raportul de evaluare;
- Urmărește întocmirea Planurilor de apărare elaborate de către Ocoalele Silvice de Regim din zona de competență și le aprobă.

c) Măsuri de răspuns la stingerea incendiilor de pădure

- Realizează schimbul reciproc de informații cu Inspectoratele pentru situații de urgență, Inspectoratele județene de poliție, Inspectoratele județene de jandarmi, Inspectoratele teritoriile ale poliției de frontieră privind riscul de incendiu la păduri și pentru realizarea unei reacții suficiente și în timp oportun pe timpul manifestării unor incendii în raza lor de acțiune;
- Ține evidența incendiilor și a altor evenimente urmate de incendii, exploatează concluziile și experiența dobândită din acestea și asigură comunicarea organelor ierarhic superioare a datelor referitoare la incendiile produse;
- Cooperează cu organisme de profil pe plan internațional, în situația unor incendii transfrontaliere, pe baza convențiilor la care statul român este parte, privind apărarea împotriva incendiilor de pădure.

d) Măsuri de investigare/evaluare post-eveniment

- Centralizează și valorifică datele din rapoartele primite de la ocoalele silvice arondate, pe linia managementului riscului de incendiu la păduri;
- Organizează și răspunde, potrivit competențelor, de îndeplinirea obligațiilor legale privind evaluarea efectelor negative ale incendiilor de pădure în fondul forestier național;
- Avizează sau aprobă, în condițiile legii, documentațiile privind justificarea pierderilor cauzate de calamități în fondul silvic, inclusiv a celor cauzate de incendiile de pădure.

e) Măsuri de refacere/reabilitare după producerea incendiului

- Urmărește gradul de afectare al vegetației forestiere și dispune de măsuri de reîmpădurire a golurilor rezultate în urma incendiilor de pădure din fondul forestier național aflat în zona de competență;
- Verifică permanent modul de efectuare a activităților pentru exploatarea, curățarea și reabilitarea cât mai rapidă a parchetelor afectate de incendiu;
- Verifică modul în care se asigură, în condițiile legii, fondurile necesare pentru plata cheltuielilor efectuate de alte persoane fizice sau juridice care au intervenit pentru stingerea incendiilor în zona de competență;

- Monitorizează, în zona de competență, lucrările de reconstrucție ecologică, prin împădurire, a terenurilor degradate din fondul forestier, inclusiv ca urmare a incendiilor de pădure.

8.3 Atribuțiile și obligațiile generale ale Ocoalelor Silvice

- Asigură controlului activității de prevenire și stingere a incendiilor de pădure;
- În cazul ocoalelor silvice de stat, atribuțiile de reprezentare a lor se realizează și prin direcțiile silvice județene ale RNP-ROMSILVA;
- Asigură dotarea cu mijloacele tehnice corespunzătoare și personalul necesar intervenției în caz de incendiu, precum și condițiile de pregătire a acestora, corelat cu natura riscurilor de incendiu, profilul activității și mărimea suprafeței de fond forestier aflată în administrare;
- Participă cu forțe și mijloace la acțiunile de primă intervenție pentru localizarea și stingerea incendiilor de pădure;
- Asigură derularea contractelor, înțelegerilor, angajamentelor, convențiilor și planurilor necesare corelării, în caz de incendiu, a acțiunii forțelor și mijloacelor proprii cu cele ale inspectoratului pentru situații de urgență și cu ale serviciilor voluntare pentru situații de urgență care pot fi solicitate în ajutor;
- Solicită de la administrator/proprietar fondurile sau dotările materiale necesare pe linia de apărare împotriva incendiilor;
- Prevede fonduri necesare realizării măsurilor de apărare împotriva incendiilor și asigură, la cerere, plata cheltuielilor efectuate de alte persoane fizice sau juridice care au intervenit pentru stingerea incendiilor în raza de activitate a structurii pe care o conduc;
- Asigură permanența, îndeosebi în perioadele critice, a personalului instruit privind cunoașterea măsurilor necesare de luat în caz de incendiu și raportarea către structurile teritoriale de control ale autorității publice centrale care răspunde de silvicultură (Garda Forestieră), respectiv a Direcției silvice a evenimentelor ce se produc;
- Participă împreună cu IGSU și IGAv la acțiunile de monitorizare aeriană a zonelor împădurite, în perioadele critice, cu scop de depistare și localizare a focarelor de incendiu;
- Asigură includerea în planul de apărare a pădurilor la incendii a punctelor vulnerabile în cadrul fondului forestier și a măsurilor pentru diminuarea stării de pericol;
- Stabilește, potrivit dispozițiilor legale, responsabilitățile și modul de organizare privind apărarea împotriva incendiilor;
- Participă cu personal de specialitate la activitățile de educație preventivă desfășurate cu elevii și adulții pe linia prevenirii riscului de incendiu la păduri;
- Participă la acțiunile de cooperare cu organisme de profil pe plan internațional, pe baza convențiilor la care statul român este parte, privind apărarea împotriva incendiilor de pădure;
- Îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege privind apărarea împotriva incendiilor.

8.4 Roluri și responsabilități la nivel de Ocol Silvic privind managementul riscului la incendii de pădure

a) Măsuri de prevenire a producerii incendiilor de pădure:

Principalele măsuri de prevenire a incendiilor de pădure de implementat la nivelul Ocolului Silvic sunt:

- Asigură mijloacele tehnice corespunzătoare și personalul necesar intervenției în caz de incendiu, precum și condițiile de pregătire a acestora, corelat cu natura riscului de incendiu, profilul activității și mărimea ocolului silvic;
- Elaborează Planul de apărare conform Anexei 10 și urmărește permanent viabilitatea acestuia prin exerciții periodice de alarmare și/sau intervenție, cel puțin o dată pe an, la începutul perioadei de vegetație, în condiții cât mai apropiate de situațiile reale.
- Asigură permanența, îndeosebi în perioadele critice, cu personal instruit pentru cunoașterea situației operative privind riscul de incendiu la păduri și raportarea către Garda Forestieră a evenimentelor care se produc, după caz;
- Asigură implementarea și controlul sistematic al măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor din raza de competență pentru înlăturarea operativă a stărilor de pericol, cauzelor de incendiu și a celorlalte nereguli în activitatea de apărare împotriva incendiilor;
- Verifică permanent starea construcțiilor proprii situate în perimetrul sau imediata apropiere a fondului forestier, întreținerea acestora și respectarea măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor;
- Stabilește și urmărește măsurile de prevenire și stingere a incendiilor care trebuie respectate și aplicate de către angajații operatorilor economici, culegătorii de fructe, apicultori, paznicii pastoralii și alte persoane care desfășoară activități sezoniere în apropierea zonelor împădurite sau în fondul forestier
- Asigură în lunile februarie - martie și septembrie - octombrie, ce preced perioadele critice de producere a incendiilor la fondul forestier național, și în perioadele de maximă afliuență turistică a curățării vegetației uscate din apropierea construcțiilor (cantoane, cabane turistice) și întreținerea liniilor izolatoare, somiere și parcelare;
- Stabilește și amenajează locurile admise în pădure pentru popas, pentru fumat și parcare a autovehiculelor în pădurile de agrement și de interes turistic. Urmărește interzicerea fumatului și focului deschis în afara locurilor special amenajate;
- Amplasează, la intrarea în pădure, la lizierele limitrofe terenurilor agricole cu risc ridicat, în vecinătatea spațiilor de cazare și pe traseele turistice, de panouri publicitare cu texte adecvate privind prevenirea și stingerea incendiilor de pădure;
- Stabilește și semnalizează corespunzătoare drumurile permise circulației autovehiculelor. Asigură montarea pe drumurile interzise de bariere și indicatoare corespunzătoare;
- Instruiește periodic culegătorii de fructe de pădure care au acces în fondul silvic păstorii din zona limitrofă, pe linie de apărare împotriva incendiilor;
- Stabilește atribuțiile și sarcinile care revin salariaților privind apărarea împotriva incendiilor de pădure;
- Implementează un sistem de monitorizare tehnică/umană continuă și eficientă a fondului forestier aflat în competență;
- Realizează planificarea, organizarea, executarea și controlul efectuării unor acțiuni de patrulare pe bază de grafic și în mod susținut în perioadele de secetă și în zilele nelucrătoare;
- Asigură, în permanență, pe durata perioadelor cu pericol ridicat de producere a incendiilor de pădure, monitorizarea fondului forestier. Această activitate se va realiza cu precădere în zona limitrofă drumurilor și traseelor turistice și a terenurilor din fondul forestier pe care sunt amplasate diverse obiective cu afliuență de persoane (campinguri, cabane turistice și de vânătoare, cantoane, obiective de cult etc.);

- Amplasează panouri permanente în zona obiectivelor menționate mai sus în loc vizibil, cuprinzând reguli esențiale de respectat în fondul silvic, inclusiv de apărare împotriva incendiilor, precum și a pichetelor PSI cu dotări specifice care să asigure suportul pentru prima intervenție în cazul izbucnirii de incendii. Obligativitatea amplasării acestora revine proprietarilor terenurilor în cauză;
- Analizează anual modul în care rețelele de drumuri forestiere existente asigură accesibilizarea pădurilor pentru apărarea împotriva incendiilor și propun demersuri în scopul eliminării disfuncționalităților constatate în acest sens;
- Cultivă și întreține liniile somiere, astfel încât acestea să constituie benzi de prevenire a extinderii eventualelor incendii;
- Urmărește ca pe perioada executării lucrărilor de îngrijire, conducere și regenerare a arboretelor, resturile nevalorificabile să fie strânse în grămezi ordonate, astfel încât riscurile de amplificare a eventualelor incendii și de vătămare a arborilor tineri, să fie diminuate;
- Urmărește ca în cazul tăierilor rase, resturile nevalorificabile să se strângă în șiruri/martoane pe suprafața parchetului, la o distanță de minimum 30 m de limita cu suprafețele neexploatare;
- Controlează în parchete modul de respectare a măsurilor prevăzute de normele de apărare a pădurilor împotriva incendiilor cu ocazia efectuării controalelor de exploatare;
- Asigură o stare corespunzătoare de igienă prin extragerea arborilor uscați, lăncezi, rupti sau doborâți de vânt, potrivit încadrării funcționale a arboretelor și a sistemului de certificare a pădurilor;
- Îndepărtează litiera și resturile combustibile, pe o lățime de 5 - 10 m de pe marginea drumurilor, a șoselelor, a căilor ferate (normale sau forestiere) care trec prin păduri, prin amenajarea de benzi izolatoare;
- Desfășoară permanent acțiuni instructiv-educative privind măsurile de prevenire a incendiilor de pădure cu toate categoriile de populație;
- Aplică măsurile generale de prevenire a incendiilor privind focul deschis în fondul forestier conform prevederilor legale în vigoare;
- Cooperează cu autoritățile locale pentru interzicerea arderii resturilor vegetale rezultate din curățarea pășunilor și a terenurilor agricole limitrofe la o distanță mai mică de 100 m de liziera pădurii;
- Elaborează evaluarea riscului de incendiu la păduri pentru suprafața de pădure administrată. Aceasta se va face în regim propriu sau în colaborare cu cadre tehnice specializate.

b) Măsuri de pregătire a resurselor de răspuns pentru intervenția la incendii de pădure

- Asigură o stare permanentă de intervenție pentru mijloacele tehnice corespunzătoare și personalul necesar intervenției în caz de incendiu, precum și condițiile de pregătire a acestora, corelat cu natura riscurilor de incendiu, profilul activității și mărimea ocolului silvic;
- Asigură condițiile de pregătire a personalului propriu corelat cu natura riscurilor de incendiu, profilul activității și mărimea ocolului silvic;
- Urmărește includerea în planurile economice și financiare anuale și de perspectivă a fondurilor necesare dotării ocolului silvic cu mijloace tehnice de prevenire și stingere a incendiilor, precum și pentru realizarea măsurilor de protecție împotriva incendiilor;

- Realizează, cel puțin o dată pe an, exerciții de intervenție, astfel : a) planificat, pe bază de grafic, astfel încât la acestea să participe eşalonat toți salariații cu atribuții de intervenție de la locurile de muncă; b) inopinat, de către administrator/conducător, autoritățile de control sau de alți factori de decizie;
- Contactarea și realizarea unei legături informale mai strânse cu posesorii de terenuri limitrofe fondului forestier și promovarea măsurilor preventive prin aceștia;
- Promovează convenții de colaborare cu unitățile școlare pentru a realiza o prezență activă a personalului silvic în rândul elevilor, pe tematică de prevenire adaptată categoriilor de vârstă corespunzător grupurilor țintă;
- Realizează mesaje educative, pe categorii de vârstă, care vor fi diseminate către populație prin: mass-media, panouri publicitare, afișe, pliante cu tematică preventivă pentru incendiile din fondul forestier;
- Verifică modul de întreținere și funcționare a mașinilor, instalațiilor, utilajelor, aparatelor și mijloacelor de prevenire și stingere a incendiilor, precum și cunoașterea de către personalul încadrat în muncă a modului de utilizare a acestora. Ține evidenței mijloacelor tehnice de prevenire și stingere a incendiilor și asigurarea comunicării acestor date către Garda Forestieră, respectiv direcția silvică, după caz;
- Participă, prin personalul tehnic, la exercițiile și aplicațiile tactice de intervenție organizate în sistem propriu sau de către serviciile profesioniste pentru situații de urgență;
- Organizează și asigură instruirea întregului personal din subordine privind cunoașterea și respectarea normelor de prevenire și stingere a incendiilor și modul practic de acțiune în caz de incendiu și verifică sistematic cum se realizează această instruire;
- Organizează, îndrumă și controlează activitatea de apărare împotriva incendiilor în păduri și completează și reactualizează organizarea activității de apărare împotriva incendiilor;
- Încheie contracte sau convenții cu servicii publice sau operatori economici specializați de pe raza UAT-ului respectiv, dacă nu își pot îndeplini responsabilitățile pe linia apărării împotriva incendiilor cu mijloacele și personalul proprii.

c) Măsuri de răspuns la stingerea incendiilor de pădure

- Asigură baza materială pentru realizarea funcțiilor de sprijin gestionării riscului de incendiu la păduri (evacuarea populației, animalelor sau bunurilor periclitate, localizarea și stingerea incendiilor de pădure, asigurarea transportului forțelor și mijloacelor de intervenție, persoanelor evacuate și altor resurse, asigurarea apei și hranei pentru persoanele și animalele evacuate sau afectate) prin efortul conjugat al Autorității publice centrale care răspunde de silvicultură (Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor), al Autorității publice centrale pentru ordine publică și situații de urgență (Ministerul Afacerilor Interne) și al administrației publice locale;
- Asigură anunțarea, mobilizarea personalului și a resurselor de intervenție pentru localizarea și stingerea incendiilor de pădure;
- Participă la evacuarea cetățenilor aflați pe direcția de propagare a incendiului;
- Participă la acțiunile de stingere a incendiilor, desfășurate în raza ocolului silvic propriu sau cu care se cooperează;

- Asigură o colaborare strânsă cu primăriile, cu inspectoratele județene pentru situații de urgență și cu serviciile voluntare pentru situații de urgență privind intervenția operativă și eficientă în cazuri critice.

d) Măsurile de investigare/evaluare post-eveniment

- Participă la stabilirea cauzei probabile de incendiu alături de serviciile profesionale pentru situații de urgență și a celorlalte structuri competente și la elaborarea procesului verbal de intervenție;
- Participă la stabilirea suprafeței afectate de incendiu și a coordonatelor geografice a locului de inițiere a acestuia;
- Participă la identificarea persoanei care a inițiat incendiul, după caz, prin punerea la dispoziția organelor de cercetare a tuturor datelor disponibile;
- Participă la elaborarea procesului verbal de intervenție, stabilind concluziile și înaintând propunerile pentru eficientizarea acțiunilor de intervenție viitoare;
- Ține evidenței incendiilor, începuturilor de incendii și a altor evenimente urmate de incendii, exploatează concluziile și învățămintele desprinse din acestea și asigură comunicarea datelor referitoare la incendiile și începuturile de incendii produse.

e) Măsurile de refacere/reabilitare după producerea incendiului

- Monitorizează starea de vegetație a arboretelor afectate de incendii pe o durată ce cuprinde perioada până la sfârșitul următorului sezon de vegetație de după incendiu;
- Implementează măsuri pentru exploatarea imediată a arborilor arși sau afectați de incendiu și pregătirea terenului pentru a fi replantat;
- Reîmpădurește suprafețele afectate de incendii forestiere în termenul legal;
- Asigură, la cerere, plata cheltuielilor efectuate de alte persoane fizice sau juridice care au intervenit pentru stingerea incendiilor în raza de activitate.

8.5 Cadrele tehnice/personalul de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor de pădure, din cadrul ocoalelor silvice au/are următoarele obligații principale:

- a) identifică riscurile și pericolele de incendiu din ocoalele silvice, precum și a măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor;
- b) participă la elaborarea și aplicarea concepției de apărare împotriva incendiilor;
- c) controlează aplicarea normelor de apărare împotriva incendiilor în domeniul specific;
- d) studiază actelor normative care reglementează activitatea de prevenire și stingere a incendiilor în ocoalele silvice (private sau de stat) pe care le controlează, verifică aplicarea lor în practică și propun măsuri pentru completarea, reactualizarea și îmbunătățirea acestora;
- e) acordă asistență tehnică de specialitate structurilor de administrare și proprietarilor de păduri în organizarea și desfășurarea activității de prevenire și stingere a incendiilor și verifică îndeplinirea măsurilor stabilite pentru apărarea împotriva incendiilor, a vieții oamenilor și a bunurilor;
- f) întocmesc, completează și reactualizează planurile de apărare împotriva incendiilor și urmăresc îndeplinirea la termen și de calitate a măsurilor stabilite;

- g) solicită conducătorilor instituțiilor întocmirea și elaborarea documentațiilor tehnice ale noilor investiții, obținerea avizelor/autorizațiilor legale, executarea acestora și darea lor în exploatare, și urmăresc efectuarea reviziilor și reparațiilor la construcțiile ce prezintă pericol de incendiu, inclusiv pe timpul repunerii lor în funcțiune;
- h) participă la instruirea personalului încadrat în muncă, executând nemijlocit activități de diseminare a prevederilor legale, dezbaterile cu personalul ocoalelor silvice a activității de educare pentru prevenirea incendiilor, precum și a lecțiilor învățate desprinse în urma unor incendii și evenimente care au avut loc;
- i) participă la acțiunile de stingere a incendiilor desfășurate în ocoalele silvice, precum și la cercetarea cauzelor probabile de producere a acestora. Țin evidenței incendiilor și asigură comunicarea datelor referitoare la pagubele produse;
- j) participă la acțiunile de prevenire și stingere a incendiilor (controale, cursuri, instructaje, schimburi de experiență, consfătuiri, analize etc.), organizate de Gărzile Forestiere sau de direcțiile silvice, de inspectoratele județene pentru situații de urgență sau de către alte organe împuternicite prin lege, și fac propuneri pentru organizarea unor astfel de acțiuni;
- k) propun includerea în bugetele proprii a fondurilor necesare organizării activității de apărare împotriva incendiilor, dotării cu mijloace tehnice pentru apărarea împotriva incendiilor și echipamente de protecție specifice;
- l) prezintă către conducere, semestrial sau ori de câte ori situația impune, raportul de evaluare a capacității de apărare împotriva incendiilor și aplică sau propun, potrivit prevederilor legale și competențelor stabilite, de recompense ori sancțiuni în domeniul prevenirii și stingerii incendiilor;
- m) acordă sprijin și asistență tehnică de specialitate centrelor operative pentru situații de urgență în îndeplinirea atribuțiilor.

Obligațiile cadrelor tehnice sunt corelate cu prevederile din Legea 307/2006 cap. 2 Secțiunea a 8-a *Obligațiile cadrelor tehnice/personalului de specialitate cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor* precum și cu Ordinul comun 551/1445 din 2006, Anexa 3, Art. 24.

8.6 Roluri și responsabilități la nivelul proprietarilor sau deținătorilor de păduri privind managementul riscului la incendii de pădure

Proprietarul / deținătorul de pădure răspunde potrivit legii și are obligația de a asigura respectarea legislației și a normelor în vigoare pe linia de apărare a pădurilor împotriva incendiilor după cum urmează:

- Asigură, în mod nemijlocit, resursele financiare, materiale și umane necesare;
- Transmite responsabilitățile pe linie de apărare împotriva incendiilor prin încheierea contractelor de administrare sau de prestări servicii către ocoalele silvice;
- Transmite responsabilitățile către agenți economici pe durata executării lucrărilor și în perimetrul aferent acestora.
- Prevede fonduri necesare realizării măsurilor de apărare împotriva incendiilor și asigură, la cerere, plata cheltuielilor efectuate de alte persoane fizice sau juridice care au intervenit pentru stingerea incendiilor în raza de activitate a structurii pe care o conduc;
- Acordă sprijinul și asistența tehnică, prin personalul de specialitate, pentru înlăturarea unor stări de pericol pentru terenul forestier aflat în proprietate;

- Informează imediat structurile teritoriale de implementare și control ale autorității publice centrale pentru silvicultură (Garda Forestieră), respectiv administratorul silvic, asupra unor stări de pericol iminent de incendiu constatate și a măsurilor luate pentru terenul forestier aflat în proprietate.

9. PREVENIREA INCENDIILOR ÎN FONDUL FORESTIER

Activitățile preventive de reducere a riscului de producere a incendiilor la păduri vor urmări realizarea a două obiective principale:

1. Reducerea efectelor riscului de incendiu la păduri, cu abordare punctuală asupra populației, bunurilor și mediului.
2. Reducerea posibilității de manifestare a acestui tip de risc, prin acțiunea asupra factorilor triunghiului de foc: materialul combustibil, sursa de aprindere (energia de declanșare) și întreținătorul arderii.

Pentru realizarea acestui deziderat, de reducere a riscului incendiilor de pădure, se procedează la identificarea și implementarea unei o serie de măsuri preventive, cu caracter structural și nestructural.

9.1 Măsuri preventive nestructurale pentru prevenirea incendiilor de pădure

Principalele direcții de acțiune pentru implementarea măsurilor preventive cu caracter nestructural sunt:

- a) Elaborarea unei evaluări a riscului de incendiu la păduri, pe ocoale silvice și la nivel județean:
 - ✓ Identificarea punctelor vital-vulnerabile din fondul forestier;
 - ✓ Identificarea resurselor ce pot fi alocate pentru intervenție (resurse proprii și cele cu care se cooperează) atât ca valoare cât și ca nivel de specializare și timp de răspuns.
- b) Monitorizarea sistematică, continuă și după metode științifice a riscului de incendiu la păduri
- c) Elaborarea unei strategii educațional-preventive a tuturor categoriilor de populație, cu accent pe segmentul școlar
- d) Dezvoltarea unor programe aplicate de prevenire a incendiilor cu personalul propriu și asociat, ce desfășoară activități profesionale în fondul silvic
- e) Dezvoltarea unor parteneriate cu autorități și instituții publice, unități similare care funcționează sub altă autoritate, pe linia organizării și desfășurării activităților preventive, cât și pentru asigurarea intervenției operative la incendiile de pădure
- f) Elaborarea unui set unitar de documente de evidență statistică și raportare a intervențiilor
- g) Coordonarea unitară a managementului riscului de incendiu la păduri sub autoritatea Gărzilor forestiere.

9.2 Măsuri preventive structurale

9.2.1 Managementul combustibililor

Lucrările silviculturale vor viza și reducerea biomasei acumulate în arborete, pentru întreruperea continuității orizontale și verticale a combustibililor, cu consecințe în reducerea riscului de incendiu, având în vedere caracteristicile critice ale structurii acestora. Reducerea încărcăturii de combustibili în vederea diminuării riscului la incendiile de pădure va avea în vedere și următoarele măsuri:

- Cultivarea și întreținerea liniilor somiere astfel încât acestea să constituie benzi de prevenire a extinderii eventualelor incendii;
- Scoaterea și/sau colectarea materialului lemnos rezultat în urma operațiunilor culturale din fondul forestier;
- Amenajarea de benzi izolatoare pe marginea drumurilor, a șoselelor, a căilor ferate (normale sau forestiere) ce trec prin păduri prin îndepărtarea arborilor, a litierei și a resturilor combustibile, pe o lățime de 5 - 10 m, față de calea de comunicație;
- Asigurarea unei stări corespunzătoare de igienă în pădure prin extragerea regulată a arborilor uscați, lăncezi, rupți sau doborâți de vânt;
- Izolarea parchetelor de exploatare de restul pădurii printr-o bandă izolatoare perimetrală de 10 m;
- Pe perioada executării lucrărilor îngrijire, conducere și regenerare a arboretelor, strângerea în grămezi ordonate a resturilor nevalorificabile, astfel încât să nu se amplifice riscul de incendiu și de vătămare a arborilor tineri;
- În cazul tăierilor rase, strângerea resturilor nevalorificabile în șiruri/martoane pe suprafața parchetului, la o distanță de minimum 30 m de limita cu suprafețele neexploatate
- Efectuarea unor lucrări silviculturale care vizează reducerea biomasei acumulate și întreruperea continuității orizontale și verticale a arboretului cu concentrarea asupra caracteristicilor critice ale structurii de combustibil.

Planificarea și executarea de lucrări de reducere a materialului combustibil se va face în arboretele și perdelele forestiere situate în zone cu risc ridicat de aprindere și propagare a incendiilor. Acestea sunt identificate în Planul de intervenție, fiind constituite mai ales din arboretele cu funcții predominant sociale (zonele frecventate de turiști, cele din vecinătatea terenurilor agricole și a zonelor de pășunat sau din vecinătatea căilor de transport), arborete de rășinoase sau amestecuri de rășinoase cu alte specii și în care sunt dominante speciile cu grad mare de inflamabilitate (e.g. pin, molid) în care elagajul natural nu s-a produs și există un strat de vegetație dens în plafonul inferior. Lucrările planificate vor urmări:

- elagajul artificial prin care să se realizeze eliminarea ramurilor moarte și vii din partea inferioară a trunchiurilor pentru a reduce efectul de scară (adică propagarea focului din plafonul inferior către coroanele arborilor). Pentru a fi eficient, se recomandă realizarea acestui elagaj până la o înălțime de cel puțin 3 metri de la baza arborelui;

- executarea consecventă, conform normelor specifice, a lucrărilor de curățire și rărituri cu accent pe eliminarea de jos, respectiv a arborilor dominați, debilitați. Materialele combustibile rămase la sol în urma executării acestor lucrări, crengile și alte resturi de exploatare, trebuie îndepărtate imediat după aceea;

- eliminarea combustibililor de suprafață mai fini cum ar fi crenguțe, arbuști, resturile lucrărilor de rărituri și de elagaj se recomandă a fi aplicată în zonele cu risc crescut la incendii, mai ales în arboretele

cu funcții predominant sociale (zonele frecventate de turiști, cele din vecinătatea terenurilor agricole și a zonelor de pășunat sau din vecinătatea căilor de transport). Lățimea pe care să se realizeze această operațiune se recomandă a fi de 10-15 metri, pe o bandă perimetrală care este în vecinătatea categoriilor mai sus precizate.

Pentru a reduce vulnerabilitatea riscului la incendiu în Zona de interferență între mediul natural și cel construit (ZINC), pentru a controla sau reduce încărcătura de combustibil, se recomandă:

- Pentru a reduce impactul incendiilor se va evita amplasarea de construcții în cele mai expuse zone.
- Reducerea combustibilului în pădurea din jurul ZINC pentru a oferi un „spațiu defensiv” sau o posibilitate de protecție sigură pentru locuințe în timpul unui incendiu (o bandă cu lățimea de minim 10 m cu combustibil redus trebuie întreținută în jurul ZINC, cu stratul arbustiv curățat și fără vegetație moartă;
- Proprietarii de case vor reduce inflamabilitatea proprietății lor și a împrejurimilor imediate prin curățarea vegetației ierboase și arbustive.
- Reglementarea construcțiilor va urmări utilizarea materialelor de construcție neinflamabile și amplasarea acestora la o distanță de minim 50 metri de marginea pădurii (art 106, lit d, NG 163).

În ceea ce privește configurația barierelor de incendiu și a căilor de acces în ZINC, se impun următoarele:

- În fâșiile perimetrice cu combustibil redus ale terenurilor care protejează comunitățile ZINC să se amplaseze un drum lat de minim 5 m ca barieră de incendiu și pentru a asigura accesul pompierilor.
- Cel puțin două puncte de acces trebuie să fie incluse în rețeaua stradală din comunitățile ZINC sau, alternativ, un drum de acces care se termină într-o zonă de întoarcere.

9.2.2 Paza și monitorizarea fondului forestier la incendii de pădure

Monitorizarea riscului de incendiu din fondul forestier este o activitate continuă și obligatorie pentru ocoalele silvice, iar în perioadele cu risc ridicat de incendii, caniculare ori secetoase, aceasta se va intensifica. Monitorizarea se poate realiza prin observare, patrulare, din turnuri de pază, cu camere web sau cu termoviziune, rețele de senzori, prin supraveghere aeriană, cu aeronave fără pilot dotate cu camere optice sau termale, prin imagini satelitare etc. La solicitarea structurilor silvice, acțiunile de monitorizare se pot executa și în colaborare cu personal din cadrul altor structuri cu atribuții în domeniul apărării împotriva incendiilor de pădure.

Modalități de monitorizare

Se vor avea următoarele forme de monitorizare a pădurii, sub aspectul riscului de incendiu:

a) Înaintea producerii incendiului / pe timp de normalitate:

○ Uman:

- Prin patrulare, pe timpul situațiilor caniculare
- Din foișoare/turnuri de pază din vârfuri de pantă / de pe culme

- Tehnic:
 - Cu camere web, montate pe catarge, în vârfuri de pantă sau pe culme;
 - Cu camere web montate pe stâlpii de telefonie mobilă și de înaltă tensiune, în parteneriat cu operatorii de servicii și furnizorii de utilități;
 - Cu camere de termoviziune montate în aceleași condiții ca și camerele web;
 - Rețele de senzori de fum, senzori ai modulației flăcării, senzori ai spectrului flăcării
 - Monitorizare satelit și urmărire platforme online de profil ([EFFIS](#), [FIRMS](#), [AFIS](#))
- b) Pe timpul producerii incendiului de pădure:
- Uman:
 - Pedestru, printr-o acțiune responsabilă a comandantului intervenției;
 - Din aer, prin fotografiere / filmare din elicopter. Această activitate poate fi desfășurată concomitent cu acțiunea de refulare a apei către incendiu, din bambi-bucket.
 - Tehnic:
 - Cu drone manevrate de la sol;
 - Prin camerele web existente.
 - Monitorizare satelit și urmărire platforme online de profil ([EFFIS](#), [FIRMS](#), [AFIS](#))
- c) Monitorizare post incendiu:
- Uman:
 - Pedestru, prin vizitarea și evaluarea periodică a suprafețelor afectate;
 - Măsurători terestre pentru cartarea și estimarea suprafețelor zonelor afectate și a severității efectelor
 - Tehnic:
 - Cu drone manevrate de la sol;
 - Fotografie aeriană
 - Monitorizare satelit și urmărire platforme online de profil ([EFFIS](#), [FIRMS](#), [AFIS](#))

Imaginile de la camerele web pot fi:

- Transmise direct prin satelit la un dispecerat (silvic / ISU)
- Transmise direct prin rețeaua de telefonie mobilă, la un dispecerat (silvic / ISU)
- Înmagazinate și culese periodic

9.2.3 Pregătirea și instruirea personalului silvic la incendii de pădure

9.2.3.1 Exerciții și aplicații tactice

Personalul tehnic al ocoalelor silvice este obligat să participe la exercițiile și aplicațiile tactice de intervenție organizate în sistem propriu sau de către serviciile profesionale pentru situații de urgență.

Exercițiile de alarmare se execută cel puțin o dată pe an, la începutul perioadei de vegetație, în condiții cât mai apropiate de situațiile reale.

Structurile silvice de administrare efectuează cel puțin o dată pe an exerciții de intervenție, astfel: a) planificat, pe bază de grafic, astfel încât la acestea să participe eşalonat toți salariații cu atribuții de intervenție de la locurile de muncă; b) inopinat, de către administrator/conducător, autoritățile de control sau de alți factori de decizie.

Se recomandă ca Gărzile Forestiere să organizeze la nivel județean, o dată la 2 ani, exerciții de intervenție pentru stingerea incendiilor de pădure. Aceste exerciții de intervenție se vor face cu participarea serviciilor profesionale și voluntare cu situații de urgență, cu structurile silvice de rang superior (dacă este cazul). Ocoalele silvice care au participat la exercițiile organizate de Gărzile Forestiere nu mai au obligația să organizeze alt exercițiu în anul respectiv. În urma acestor exerciții se va elabora un raport de evaluare.

9.2.3.2 Cursuri și instructaje de pregătire

Gărzile Forestiere vor urmări și superviza organizarea o dată la doi ani de cursuri și instructaje de pregătire cu responsabili cu paza și protecția la păduri de la ocoalele silvice.

Tematicile acestor forme de pregătire vor fi adaptate riscurilor specifice zonei forestiere respective.

La sfârșitul activității de pregătire, cursanții vor fi verificați privind modul de însușire a cunoștințelor parcurse, prin probe orale sau scrise din tematica abordată, cu crearea unor situații tactice de rezolvat.

9.2.3.3 Evidența exercițiilor de stingere desfășurate

Se realizează la nivel de ocol silvic.

9.2.4 Amenajarea punctelor (rampelor) de alimentare cu apă pentru autospeciale/motopompe

Pentru o acoperire globală a necesităților de alimentare a tehnicii de intervenție la incendii este nevoie de realizarea unor acumulări în fondul sau limitrof fondului silvic, în funcție de numărul și mărimea celor existente. De asemenea, se vor realiza căi/rampe de acces compatibile aeronavelor de stins incendii/autospecialele/motopompelor de intervenție.

9.3 Măsuri de prevenire și stingere a incendiilor în exploatațile forestiere

Pe timpul lucrărilor de exploatare a masei lemnoase se vor implementa următoarele Reguli și măsuri specifice de apărare împotriva incendiilor de pădure:

- ✓ Prevederea în contractele de prestări servicii privind exploatarea masei lemnoase, a clauzei de transmitere de către proprietarul/administratorul de pădure a obligațiilor privind implementarea de către prestator a măsurilor de apărare împotriva incendiilor pe timpul desfășurării lucrărilor respective.
- ✓ Inspectarea periodică a parchetelor de exploatare a masei lemnoase, de către personalul silvic, în zonele cu risc ridicat de incendiu, precum și în perioadele critice, caracterizate de

temperaturi ridicate și secetă, verificându-se modul în care sunt respectate reglementările privind apărarea împotriva incendiilor de pădure.

- ✓ Realizarea propriei organizări de apărare împotriva incendiilor pe locul de muncă de către titularul autorizației de exploatare a masei lemnoase și dotarea cu mijloacele necesare pentru apărarea împotriva incendiilor de pădure.
- ✓ Prevederea în devizele de parchet ce se întocmesc înainte de începerea exploatării, a tuturor lucrărilor și materialelor necesare pentru prevenirea incendiilor, anexându-se și o schiță de plan a parchetului exploatat cuprinzând obiectivele care reclamă măsurile speciale de apărare a pădurilor împotriva incendiilor, direcțiile și drumurile de acces în parchet, limitele și vecinătățile parchetului (arborete de rășinoase, foioase, etc) amenajările aferente (cabane, garaje, foișoare, containere/rulote, remize, depozite etc.).
- ✓ Amplasarea cabanelor și construcțiilor temporare/mobile utilizate pe timpul exploatației forestiere astfel încât să fie înconjurate de o bandă izolatoare de 10 m lățime față de pădure.
- ✓ Dotarea coșurilor de fum ale construcțiilor sau amenajărilor din pădure cu site parascânte.
- ✓ Verificarea de către persoane specializate, înainte de punerea în exploatare a amenajărilor destinate odihnei/cazării personalului, a instalațiilor electrice și de încălzit ale acestora, fiind interzis folosirea lor cu defecțiuni sau improvizații.
- ✓ Utilizarea în spațiile de odihnă/cazare, în condițiile lipsei de curent electric, numai de lămpi electrice cu acumulator.
- ✓ Curățarea, înainte de începerea exploatării, a terenului destinat pentru amplasarea construcțiilor temporare/mobile, depozitarea materialelor și gararea utilajelor, amenajarea depozitului de carburanți și lubrifianți, precum și cel aferent platformei primare de depozitare a materialului lemnos exploatat din parchet, de materialele ușor inflamabile (frunze, ierburi, vreascuri etc.).
- ✓ Depozitarea carburanților și lubrifianților pentru utilajele folosite în exploatarea parchetelor (tractoare, fierăstraie mecanice, funiculare etc.) se va face în depozite special amenajate, respectându-se normele de apărare împotriva incendiilor specifice depozitelor de produse inflamabile lichide.
- ✓ Transportarea carburanților de la depozit la locul de muncă se va face în canistre metalice.
- ✓ Alimentarea utilajelor cu combustibil se va face cu pâlnii și pompe și nu prin turnarea directă din butoaie, pentru a se evita ca lichidul inflamabil să nu curgă pe sol. În cazul apariției unor scurgeri de lichid inflamabil pe sol, acesta va fi curățat și mineralizat de îndată.
- ✓ Prevederea utilajelor cu motoare diesel ce se folosesc în exploatare cu site parascânte la conductele de eșapament.
- ✓ Realizarea platformelor primare unde se depozitează materialul lemnos din parchete pe un teren cu asigurarea accesului utilajelor/mijloacelor de transport.
- ✓ Instruirea personalului propriu pe linie de apărare împotriva incendiilor, potrivit normelor generale cât și a normelor proprii pe locul de muncă, înainte de începerea lucrărilor de exploatare a masei lemnoase, de către fiecare entitate implicată în lucrările de exploatare a masei lemnoase.
- ✓ Organizarea unui sistem de alertare în caz de incendiu, în parchetele de exploatare, care să fie cunoscut de toți muncitorii și organizarea cel puțin a unui exercițiu de alarmare și intervenție înainte de începerea lucrărilor.
- ✓ Izolarea parchetelor de exploatare de restul pădurii printr-o bandă izolatoare (îndepărtarea vegetației ierboase și arbustive și a lemnului mort) perimetrală de minim 10 m.

- ✓ Respectarea duratei și perioadei de exploatare conform instrucțiunilor în vigoare, la recoltarea materialului lemnos din pădure, indiferent de natura produselor, abordându-se atenție deosebită prevenirii incendiilor în perioadele secetoase.
- ✓ Scoaterea și transportul lemnului din parchete și curățirea parchetelor exploatare se va realiza succesiv, în paralel și fără întrerupere. Finalizarea exploatare trebuie să constituie și finalizarea operațiunilor de curățire și scoatere a materialului lemnos din parchete.
- ✓ Strângerea în grămezi ordonate, în afara zonelor cu semînțis, a resturilor nevalorificabile din parchetele cu regenerări naturale astfel încât riscurile de incendiu și de vătămăre a puietilor să fie diminuate.
- ✓ Strângerea în grămezi ordonate, de preferat în afara parchetelor, a resturilor nevalorificabile, în perioada executării lucrărilor de îngrijire a arboretelor, pentru a diminua riscurile de incendiu și de vătămăre a arborilor tineri.
- ✓ Strângerea în șiruri/martoane pe suprafața parchetului, la o distanță de minimum 30 m de limita cu suprafețele neexploatare, a resturilor nevalorificabile, în cazul tăierilor rase.
- ✓ Permitearea fumatului doar în locuri special amenajate, iar lucrul cu foc deschis va fi permis doar după obținerea permisului de lucru cu foc.
- ✓ Supravegherea/securizarea permanentă pe platforma unde este amplasat depozitul de carburanți și lubrifianți.

10. RĂSPUNSUL OPERATIV ÎN CAZUL INCENDIILOR DE PĂDURE

10.1 Fazele incendiilor de pădure

În evoluția lor, incendiile de pădure cunosc mai multe faze de manifestare, diferențiate în timp și spațiu, în raport de factorii determinanți ai acestora, astfel: inițierea, dezvoltarea, localizarea, regresia și lichidarea incendiilor. Particularizarea fazelor incendiilor de pădure, precum și supravegherea post-incendiu sunt detaliate în *Anexa 3. Fazele incendiilor de pădure: defnire, manifestare, factori determinanți*.

10.2 Observarea, anunțarea, alarmarea și mobilizarea resurselor în funcție de anvergura evenimentului, deplasarea resurselor, recunoașterea și analiza situației

a) Observarea constă în identificarea incendiului. Ea se realizează de prima persoană care ia contact cu efectele arderii: flacără, fum, căldură.

b) Anunțarea incendiului constă în transmiterea informației cu privire la producerea unui incendiu către factorii responsabili, de regulă prin SNAU 112. Anunțarea se realizează potrivit legislației (legea 307/2006), de către prima persoană care observă incendiul. Confirmarea și localizarea incendiilor de pădure se realizează de către personalul silvic din cadrul ocoalelor silvice, rangerii ariilor protejate, personalul silvic din cadrul gărzilor forestiere. Dacă există o monitorizare continuă a riscului la incendiu în fondul forestier, anunțarea incendiului se va face cât mai apropiat de observarea și inițierea acestuia.

c) Alarmarea și mobilizarea resurselor

Alarmarea și mobilizarea resurselor reprezintă activitățile de transmitere a mesajului privind producerea incendiului către resursele umane de intervenție și punerea în stare de intervenție a tuturor resurselor umane și materiale disponibile pentru ducerea acțiunilor de stingere. În funcție de particularitățile incendiului, resursele alarmate și mobilizate vor fi specializate și suficiente, și se vor face în cel mai

scurt timp, de către structurile care gestionează intervenția, în mod gradual. Structura afectată de incendiu va fi responsabilă de:

- ☐ Alarmarea și mobilizarea resurselor proprii și a celor cu care se cooperează;
- ☐ Transmiterea corectă a datelor privind situația operativă către SNAU 112;
- ☐ Dirijarea corectă a forțelor de intervenție, pe traseul cel mai scurt și accesibil din punctul de vedere al resursei mobilizate.

d) Deplasarea resurselor

Operațiunea constă în punerea în mișcare a resurselor pe traseul cel mai scurt și este în responsabilitatea autorităților tutelare ale structurilor care participă la intervenție.

e) Recunoașterea și analiza situației.

e.1. *Recunoașterea* este activitatea prin care sunt culese informații cu privire la evoluția incendiului. Este o operațiune de intervenție care se realizează din primul moment al ajungerii forțelor de intervenție la locul acțiunii și până la lichidarea incendiului, se realizează continuu, pe mai multe direcții și trasee de deplasare și se execută de către una sau mai multe persoane. Se organizează și este în responsabilitatea persoanei care conduce operațiunile de intervenție.

e.2. *Analiza situației* este activitatea de analiză și sinteză a tuturor informațiilor cu privire la evoluția incendiului. Ea este atributul comandantului intervenției. Se realizează continuu, pe baza informațiilor primite în urma recunoașterii. Stă la baza adoptării hotărârii și a emiterii ordinului comandantului intervenției. Este hotărâtoare pentru obținerea succesului operațiunilor de intervenție, iar justetea ei este în raport de expertiza comandantului.

10.3 Stingerea incendiilor de pădure

Stingerea incendiilor de pădure este operațiunea desfășurată pentru întreruperea procesului de ardere, prin mobilizarea suficientă și specializată, în timp oportun a resurselor de intervenție.

10.3.1 Forțe de intervenție

Intervenția la incendiile de pădure este asigurată de forțe de intervenție cu rol principal și secundar.

În funcție de mărimea incendiului și riscul de propagare, Inspectoratul pentru Situații de Urgență, în calitate de coordonator operațional al acțiunilor de răspuns, potrivit HGR 557/2016, poate solicita mobilizarea la locul intervenției a forțelor de intervenție cu rol principal și/sau a forțelor cu rol secundar, în raport de nivelul de specializare și suficiență.

Mobilizarea resurselor pentru intervenție se realizează de către structurile care conduc intervenția: silviculturi, pompieri militari, serviciul voluntar/privat pentru situații de urgență, după caz.

Forțele de intervenție care pot fi mobilizate local, la nivel de ocol silvic, sunt precizate în Planul de apărare împotriva incendiilor.

10.3.2 Organizarea și conducerea intervenției

Organizarea intervenției pentru stingerea incendiilor de pădure se realizează de către comandantul intervenției, denumit potrivit HGR 557/2016 privind managementul tipurilor de risc și vizează activitățile următoare:

- a) identificarea tendinței dominante de propagare a incendiului;
- b) stabilirea sectoarelor de intervenție și a responsabililor acestora
- c) stabilirea binoamelor de intervenție, ce acționează în zonele de risc

- d) stabilirea tacticii de intervenție
- e) stabilirea procedeeleor de intervenție
- f) evacuarea populației, în situația în care este afectată siguranța acesteia.

Intervenția pentru stingerea incendiilor de pădure poate fi condusă, de persoane cu funcții de conducere, din următoarele structuri, după caz, astfel:

- de silvicultori, atunci când:
 - intervenția se realizează numai cu aceste forțe
 - până la ajungerea la fața locului a subunității de pompieri
- de personal al serviciilor voluntare pentru situații de urgență / SVSU, când:
 - intervenția se realizează numai de către SVSU
 - până la ajungerea la fața locului a subunității de pompieri
- de cadre ale inspectoratului pentru situații de urgență, când:
 - când la fața locului acționează subunități de pompieri militari

O conducere eficientă a intervenției creează premisele înregistrării unor pierderi și distrugeri cât mai reduse în urma incendiului. Conducerea intervenției se bazează pe resurse suport și presupune acțiuni și activități ce concură la realizarea unui set de obiective, astfel: sistemul de comunicații, relațiile de comunicare, cooperarea, punctul de comandă înaintat/punctul operativ avansat, grupa operativă, logistica intervenției, încheierea intervenției.

Prezentarea sintetică a acțiunilor care concură la organizarea intervenției în caz de incendiu este prezentată în *Anexa 4. Organizarea conducerii intervenției la incendiile de pădure*.

10.3.2 Procedee de stingere

Metodele și procedeele de stingere a incendiului adoptate pe timpul desfășurării acțiunilor de intervenție, în scopul întreruperii procesului de ardere, vizează eliminarea cel puțin a unuia dintre factorii triumphiului de foc: materialul combustibil, oxigenul care întreține arderea și temperatura de aprindere (energia de continuare a reacției de oxidare). Alocarea în operațiunile de stingere a mijloacelor de intervenție în funcție de caracteristicile tehnico-tactice ale acestora este detaliată în *Anexa 5. Metodele, procedeele și mijloacele de stingere adecvate în funcție de tipul și evoluția incendiului de pădure*.

10.3 Cooperarea interinstituțională în realizarea managementului riscului la incendii de pădure

Operațiunile și activitățile desfășurate pentru prevenirea și stingerea incendiilor la păduri obligă la derularea de acțiuni specializate, cu resurse multiple, care de cele mai multe ori depășesc potențialul existent la nivelul administratorilor/proprietarilor de păduri. Astfel, în acest scop, acțiunile se desfășoară în sistem integrat, pe baza unor parteneriate de cooperare stabilite din timp, între autoritățile cu rol principal și/sau secundar în managementul riscului de incendiu la păduri.

Cadrul legal ce definește relațiile de cooperare îl reprezintă Legea 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor și HGR 557/2016 privind managementul tipurilor de risc.

Cooperarea inter-instituțională se realizează pe baza unui flux informațional-decizional care este prezentat schematic în *Anexa 6*, pentru incendiile cu efecte și angrenare de resurse la nivel local și, respectiv, în *Anexa 7* pentru incendiile de pădure de mare anvergură care necesită implicarea C.N.S.U.

11. INSTALAȚII, UTILAJE, ECHIPAMENTE ȘI AMENAJĂRI PENTRU STINGEREA INCENDIILOR

În scopul realizării unui răspuns operativ eficient se va asigura un necesar optim de materiale, scule, echipamente, utilaje, instalații și autospeciale pentru stingerea incendiilor, adaptate riscului de incendiu la păduri.

Fiecare ocol silvic, de stat sau de regim, își va asigura dotarea necesară cu toate resursele tehnice de prevenire și stingere a incendiilor de care are nevoie, potrivit normelor în vigoare.

Obligația asigurării resurselor tehnice de apărare împotriva incendiilor, potrivit standardelor cuprinse în normele de dotare, revine ocoalelor silvice, dar și proprietarilor de păduri private.

Norma de dotare cuprinde niveluri minimale din punct de vedere sortimental și cantitativ. În funcție de particularitățile incendiilor din fondul silvic, mijloacele de intervenție implicate în acest tip de operațiune pot fi manuale sau mecanizate, terestre, aeriene sau navale.

Necesarul minim de echipamente și substanțe care să fie în dotarea unităților silvice va fi realizat doar la nivel de canton/pichet, ocol silvic și punct întărit.

Punctele întărite se constituie pentru asigurarea suportului logistic la incendiile de mare amploare care depășesc capacitatea de intervenție a unui ocol silvic.

În funcție de suprafața cumulată de pădure din fondul forestier dintr-un județ, se recomandă constituirea de puncte întărite astfel:

- ☐ fără punct întărit la o suprafață sub 100 000 ha;
- ☐ 1 punct întărit la o suprafață cuprinsă între 100 000 - 200 000 ha;
- ☐ 2 puncte întărite la o suprafață cuprinsă între 200 000 - 300 000 ha;
- ☐ 3 puncte întărite la o suprafață de peste 300 000 ha.

Punctele întărite vor fi amplasate în cadrul ocoalelor silvice cu cea mai mare pondere forestieră și distribuite echilibrat în zona împădurită a județului.

Amplasamentul punctelor întărite într-un județ va fi stabilit de către Garda Forestieră, după discuții și cu acordul ocoalelor silvice,.

Achiziția materialelor pentru punctele întărite se va realiza de către fiecare ocol silvic. În cazul ocoalelor silvice de stat, achiziția se poate efectua și centralizat, prin Direcțiile silvice sau prin RNP-Romsilva

Materialele aflate în dotarea cantoanelor, ocoalelor și punctelor întărite vor fi verificate după fiecare utilizare pentru a fi menținute în permanentă stare de funcționare. Scoaterea acestora din uz și casarea lor, după caz, se va face după efectuarea inventarierii anuale sau în cursul anului, când nu mai întrunesc condițiile tehnice de exploatare.

Scoaterea din uz a unor bunuri de resortul apărării împotriva incendiilor obligă la înlocuirea acestora cu altele noi, la un nivel tehnic și calitativ minim cu cele retrase din folosință.

Dotările obligatorii și facultative pentru stingerea incendiilor de pădure la nivelul unităților silvice sunt prezentate în *Anexa 8. Necesarul de mijloace, aparatură și substanțe chimice pentru dotarea unităților silvice cu scopul stingerii incendiilor în pădure.*

12. REGULI ȘI MĂSURI SPECIFICE DE PREVENIRE ȘI STINGERE A INCENDIILOR ÎN UNITĂȚILE SILVICE ȘI ÎN OBIECTIVELE DIN SUBORDINEA ACESTORA

În cadrul unităților silvice și în obiectivele din subordinea acestora trebuie avute în vedere o serie de reguli și măsuri specifice. Acestea sunt reglementate prin acte normative specifice care sunt prezentate centralizat în *Anexa 9. Reguli și măsuri specifice de prevenire și stingere a incendiilor în unitățile silvice și în obiectivele din subordinea acestora.*

13. SIGURANȚA ȘI PRIMUL AJUTOR MEDICAL PE TIMPUL STINGERII INCENDIILOR DE PĂDURE

Activitățile de combatere și stingere a incendiilor forestiere sunt adesea foarte dificile și periculoase. În timpul acestor activități se pot produce accidente. Acestea cauzează costuri și pierderi grele și apar din cauza alunecării, rulării sau căderii ramurilor, lăcerății ale uneltelor ascuțite, precum și din multe alte motive.

Astfel, este necesar elaborarea de reguli speciale de siguranță în stingerea incendiilor, care să fie bazate pe o analiză a cauzelor accidentelor și a decesului celor care se luptă cu focul. Când decesul sau vătămarea se produce, cauza este, de regulă, încălcarea unei sau mai multor dintre aceste reguli.

Accidentele și tulburările de sănătate care pot afecta personalul de stingere a incendiilor, diagnosticarea acestora și măsurile de prim ajutor ce se impun a fi luate sunt prezentate sintetic în *Anexa 10. Accidente și tulburări de sănătate care pot afecta personalul de stingere a incendiilor, tipul de vătămare, simptome și măsuri de prim ajutor.*

14. DOCUMENTE DE PREGĂTIRE, EVIDENȚĂ ȘI RAPORTARE

14.1 Documente de pregătire

14.1.1 Planul de apărare împotriva incendiilor

- ✓ Anexa 2 din Ordinul 551/2006 adaptat și completat – *Anexa 11 Planul de apărare împotriva incendiilor*

14.1.2 Planul de alarmare – Anexa 12 Planul de alarmare

- ✓ Situații de alarmare a personalului
- ✓ Trepte de alarmare, în funcție de gravitate
- ✓ Lanțul alarmării, de la șef la subordonat, în relație nemijlocită, în situația nefuncționării rețelei telefonice: agenți, mijloace auto, trasee de anunțare
- ✓ Schema alarmării personalului ocolului silvic prin telefon
- ✓ Sinopticul activităților ce se desfășoară la alarmare
- ✓ Puncte de adunare
- ✓ Responsabilități privind alarmarea
- ✓ Numerele de telefon ale personalului

14.1.3 Evidența exercițiilor de stingere desfășurate

14.2 Documente de evidență:

14.2.1 Tabel cu situația incendiilor de pădure – Anexa 13.

14.3 Documente de raportare

14.3.1 Raportul de Evaluare a Acțiunilor de Intervenție

14.3.2 Procesul-verbal de intervenție

- ✓ Este documentul primar de evidență
- ✓ Se întocmește după stingerea incendiului, de către structura care a condus intervenția: ISU, SVSU, silvicultori
- ✓ Cuprinde date privind:
 - Locul incendiului
 - Coordonatele geografice ale terenului incendiat. Procedură de stabilire, asemănător APIA
 - Timpi: de observare, anunțare, prima intervenție, localizare, lichidare
 - Situația incendiului la ajungerea primelor forțe de intervenție
 - Consecințele incendiului:
 - Ce a ars: categorii de vegetație forestieră, suprafață
 - Ce s-a degradat: categorii de vegetație forestieră, suprafață
 - Tipul incendiului
 - Cauza incendiului:
 - Mijlocul care a produs-o
 - Împrejurarea
 - Primul material care a ars
 - Resurse participante la intervenție
 - Lista de semnături autorizate:
 - Cine a întocmit documentul / conducătorul intervenției
 - Proprietarul/administratorul
 - Poliție
 - Martori: 1 - 2